

Úřední věstník

Evropské unie

C 22

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61

22. ledna 2018

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 022/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 022/02	Věc C-472/15 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 23. listopadu 2017 – Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA v. Evropská komise, Italská republika „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Pojištění vývozního úvěru — Zajišťovací krytí poskytnuté veřejným podnikem jeho dceřiné společnosti — Pojem státní podpora — Přičitatelnost státu — Kritérium soukromého investora“	2
---------------	--	---

CS

2018/C 022/03	Spojené věci C-596/15 P a C-597/15 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2017 – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Veřejné zdraví — Ochrana spotřebitele — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Zdravotní tvrzení při označování potravin — Článek 13 odst. 3 — Seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin — Rostlinné látky — Pozastavená zdravotní tvrzení — Žaloba pro nečinnost — Článek 265 SFEU — Zaujetí stanoviska Evropskou komisí — Právní zájem na podání žaloby — Aktivní legitimace“	3
2018/C 022/04	Věc C-658/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – Robeco Hollands Bezit NV a další v. Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/39/ES — Trhy finančních nástrojů — Článek 4 odst. 1 bod 14 — Pojem ‚regulovaný trh‘ — Oblast působnosti — Systém, kterého se účastní jednak makléři zastupující investory a jednak agenti investičních subjektů ‚otevřeného typu‘, kteří mají povinnost provádět příkazy vztahující se k jejich fondům“	3
2018/C 022/05	Věc C-671/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Président de l’Autorité de la concurrence v. Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) a další „Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Článek 42 SFEU — Nařízení (ES) č. 2200/96 — Nařízení (ES) č. 1182/2007 — Nařízení (ES) č. 1234/2007 — Jednání narušující hospodářskou soutěž — Článek 101 SFEU — Nařízení č. 26 — Nařízení (ES) č. 1184/2006 — Organizace producentů — Sdružení organizací producentů — Úlohy těchto organizací a sdružení — Jednání spočívající v určování minimální prodejní ceny — Jednání ve vzájemné shodě týkající se množství uváděného na trh — Jednání spočívající ve výměně strategických informací — Francouzský trh s čekankou“	4
2018/C 022/06	Věc C-691/15 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. listopadu 2017 – Evropská komise v. Bilbaína de Alquitranes, SA a další „Kasační opravný prostředek — Životní prostředí — Nařízení (ES) č. 1272/2008 — Klasifikace, označování a balení některých látek a směsí — Nařízení (EU) č. 944/2013 — Klasifikace látky ‚pitch, coal tar, high-temp.‘ (smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní) — Kategorie Akutní toxicita pro vodní prostředí (H400) a Chronická toxicita pro vodní prostředí (H410) — Povinnost řádné péče — Zjevně nesprávné posouzení“	5
2018/C 022/07	Věc C-122/16 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2017 – British Airways plc v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh letecké nákladní dopravy — Rozhodnutí Komise o dohodách a jednáních ve vzájemné shodě ve vztahu k několika složkám cen za služby letecké nákladní dopravy — Vada odůvodnění — Důvod veřejného pořádku uplatněný unijním soudem i bez návrhu — Zákaz rozhodnout ultra petitum — Návrhové žádání žaloby v prvním stupni směřující k částečnému zrušení sporného rozhodnutí — Zákaz, podle kterého Tribunál Evropské unie nemůže zrušit sporný akt v plném rozsahu — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na účinnou právní ochranu“	6
2018/C 022/08	Věc C-165/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Spojené království] – Toufik Lounes v. Secretary of State for the Home Department „Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Článek 21 SFEU — Směrnice 2004/38/ES — Oprávněné osoby — Dvojí občanství — Občan Unie, který nabyl občanství hostitelského členského státu a zároveň si ponechal původní občanství — Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, v tomto členském státu“	7

2018/C 022/09	Věc C-224/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varchoven administrativen sad – Bulharsko) – Asociacija na balgarskite predpriyatija za meždunarodni prevozi i patištata (Aebtri) v. Načalnik na Mitnica Burgas „Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Vnější tranzit — Silniční přeprava zboží na podkladě karnetu TIR — Článek 267 SFEU — Pravomoc Soudního dvora vykládat články 8 a 11 Úmluvy TIR — Nevýřízená operace TIR — Odpovědnost záručního sdružení — Článek 8 odst. 7 Úmluvy TIR — Povinnost podle možnosti žádat o zaplacení osobu nebo osoby, které jsou přímými dlužníky, dříve než je nárok uplatněn vůči záručnímu sdružení — Vysvětlivky přiložené jako příloha k Úmluvě TIR — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 457 odst. 2 — Celní kodex Společenství — Články 203 a 213 — Osoby, které získaly nebo držely zboží a byly si nebo si měly být vědomy, že zboží bylo odňato celnímu dohledu“	8
2018/C 022/10	Věc C-246/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Itálie) – Enzo Di Maura v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Základ daně — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 11 část C odst. 1 druhý pododstavec — Omezení práva snížit si základ daně v případě nezaplacení smluvního partnera — Prostor pro uvážení, který mají členské státy při jeho provedení — Přiměřenost doby předfinancování hospodářským subjektem“	9
2018/C 022/11	Věc C-250/16 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 16. listopadu 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložka — Šestý rámcový program pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2002-2006) — Vrácení části záloh vyplacených navrhovatele — Paušální náhrada škody“	9
2018/C 022/12	Věc C-251/16: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston v. T. G. Brosnan „Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 4 odst. 3 písm. a) a čl. 13 část B písm. g) — Osvobození dodání budov a pozemků, na nichž stojí, kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 3 písm. a), od daně — Zásada zákazu zneužití — Použitelnost v případě neexistence vnitrostátních předpisů provádějících tuto zásadu — Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního čekání“	10
2018/C 022/13	Věc C-292/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené A Oy „Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Přímé daně — Korporační daň — Směrnice 90/434/EHS — Článek 10 odst. 2 — Převod aktiv — Stálá provozovna-nerezident převedená v rámci převodu aktiv na přijímající společnost, která rovněž není rezidentem — Právo členského státu převádějící společnosti zdanit zisky nebo kapitálové zisky této provozovny plynoucí z převodu aktiv — Vnitrostátní právní úprava stanovící okamžité zdanění zisků nebo kapitálových zisků již v roce převodu — Výběr dlužné daně jako z příjmu za zdaňovací období roku, ve kterém se uskutečnila operace převodu aktiv“	11
2018/C 022/14	Věc C-308/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie „Řízení o předběžné otázce — Daně — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 12 odst. 1 a 2 — Článek 135 odst. 1 písm. j) — Zdanitelná plnění — Osvobození dodání budov — Pojem „první obydlí“ — Pojem „přestavba““	11

2018/C 022/15	Spojené věci C-374/16 a C-375/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Rochus Geissel, likvidátor společnosti RGEX GmbH i. L v. Finanzamt Neuss (C-374/16) a Finanzamt Bergisch Gladbach v. Igor Butin (C-375/16) „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a), čl. 178 písm. a) a čl. 226 bod 5 — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Údaje povinně uváděné na fakturách — Legitimní očekávání osoby povinné k dani stran existence podmínek nároku na odpočet“	12
2018/C 022/16	Věc C-381/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna v. Esteban Torras Ferrazzuolo „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Ochranná známka Evropské unie — Článek 16 — Ochranná známka jako předmět vlastnictví — Rovné zacházení s ochrannou známkou EU jako s národní ochrannou známkou — Článek 18 — Převod ochranné známky zapsané na jméno jednatele nebo zástupce majitele ochranné známky — Vnitrostátní ustanovení umožňující podat žalobu na určení vlastnictví národní ochranné známky, při jejímž zápisu došlo k porušení práv majitele nebo zákonné či smluvní povinnosti — Slučitelnost s nařízením č. 207/2009“	13
2018/C 022/17	Spojené věci C-427/16 a C-428/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski rayonen sad – Bulharsko) – „CHEZ Elektro Bulgaria“ AD v. Yordan Kotsev (C-427/16) a „FrontEx International“ EAD v. Emil Yanakiev (C-428/16), „Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Volný pohyb služeb — Určování minimálních odměn profesní organizací advokátů — Zákaz, na základě kterého nemůže soud uložit náhradu odměny, která je nižší než uvedené minimální odměny — Vnitrostátní právní úprava, na jejímž základě tvoří daň z přidané hodnoty (DPH) nedílnou součást ceny za služby poskytované v rámci výkonu svobodného povolání“	13
2018/C 022/18	Věc C-507/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Entertainment Bulgaria System EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia „Řízení o předběžné otázce — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a) a článek 169 písm. a), článek 214 odst. 1 písm. d) a e) a články 289 a 290 — Odpočitatelnost daně z přidané hodnoty (DPH) splatné nebo zaplacené na vstupu — Plnění uskutečněná na výstupu v jiných členských státech — Režim osvobození od daně v členském státě, ve kterém bylo uplatněno právo na odpočet daně“	14
2018/C 022/19	Věc C-547/16: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA „Hospodářská soutěž — Článek 101 SFEU — Dohody mezi podniky — Obchodní vztahy mezi provozovateli čerpacích stanic a petrochemickými podniky — Dlouhodobá smlouva o výhradním odběru pohonných hmot — Rozhodnutí, jímž Evropská komise prohlásila závazky podniku za závazné — Rozsah závaznosti rozhodnutí Komise o závazcích pro vnitrostátní soudy — Článek 9 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003“	15
2018/C 022/20	Věc C-424/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. července 2017 Vilislavem Andrejevem Kalejčevem proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 22. června 2017 ve věci T-58/17, Kalejčev v. Evropský soud pro lidská práva	16
2018/C 022/21	Věc C-455/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 31. července 2017 – Benedikt Brisch v. TUIfly GmbH	16

2018/C 022/22	Věc C-456/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Köln (Německo) dne 31. července 2017 – Gabriela Verena Glanzmann a další v. Deutsche Lufthansa AG	16
2018/C 022/23	Věc C-470/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 7. srpna 2017 – Teresa Coria Garcia a další v. Austrian Airlines AG	17
2018/C 022/24	Věc C-549/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2017 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. července 2017 ve věci T-346/14 DEP, Janukovyč v. Rada	17
2018/C 022/25	Věc C-550/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2017 Ukrajina proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. července 2017 ve věci T-347/14, Janukovyč v. Rada	17
2018/C 022/26	Věc C-551/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2017 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. července 2017 ve věci T-348/14 DEP, Janukovyč v. Rada	18
2018/C 022/27	Věc C-577/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 2. října 2017 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	18
2018/C 022/28	Věc C-589/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 10. října 2017 – Prenatal S.A. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)	19
2018/C 022/29	Věc C-597/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Grondwettelijk Hof (Belgie) dne 16. října 2017 – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie a další v. Ministerraad	19
2018/C 022/30	Věc C-598/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 16. října 2017 – A-Fonds v. Inspecteur van de Belastingdienst	20
2018/C 022/31	Věc C-601/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 18. října 2017 – Dirk Harms a další v. Vueling Airlines SA	21
2018/C 022/32	Věc C-604/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven kasacionen sad (Bulharsko) dne 23. října 2017 – PM v. AH	21
2018/C 022/33	Věc C-606/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 20. října 2017 – IBA Molecular Italy Srl v. Azienda ULSS n. 3 a další	22
2018/C 022/34	Věc C-612/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti (Itálie) dne 24. října 2017 – Federazione Italiana Golf (FIG) v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze	23
2018/C 022/35	Věc C-613/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti (Itálie) dne 24. října 2017 – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	23
2018/C 022/36	Věc C-616/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal correctionnel de Foix (Francie) dne 26. října 2017 – Procureur de la République v. Mathieu Blaise a další	24

2018/C 022/37	Věc C-618/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'Instance de Limoges (Francie) dne 30. října 2017 – BNP Paribas Personal Finance SA jako právní nástupkyně společnosti Solfea v. Roger Ducloux, Josée Ducloux roz. Lecay	25
2018/C 022/38	Věc C-619/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 3. listopadu 2017 – Ministerio de Defensa v. Ana de Diego Porras	26
2018/C 022/39	Věc C-620/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Székesfehérvári Törvényszék (Maďarsko) dne 2. listopadu 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe v. Fővárosi Törvényszék	26
2018/C 022/40	Věc C-621/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 3. listopadu 2017 – Kiss Gyula v. CIB Bank Zrt. a další	29
2018/C 022/41	Věc C-623/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Investigatory Powers Tribunal – London (Spojené království) dne 31. října 2017 – Privacy International v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs a další	29
2018/C 022/42	Věc C-630/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinskim Sudem u Rijeci (Chorvatsko) dne 9. listopadu 2017 – Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	30
2018/C 022/43	Věc C-678/17: Žaloba podaná dne 5. prosince 2017 – Evropská komise v. Irsko	31

Tribunál

2018/C 022/44	Spojené věci T-101/15 a T-102/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Red Bull v. EUIPO – Optimum Mark (Kombinace modré a stříbrné barvy) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Ochranná známka Evropské unie tvořená kombinací modré a stříbrné barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Dostatečně jasné a přesné grafické ztvárnění — Nezbytnost systematického uspořádání, které přiřazuje barvy předem určeným a stálým způsobem — Legitimní očekávání — Článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“	33
2018/C 022/45	Věc T-31/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – adp Gauselmann v. EUIPO – (Juwel) „Ochranná známky Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Juwel — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	33
2018/C 022/46	Věc T-239/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – Polskie Zdroje v. EUIPO (perlage) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie perlage — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001]“	34
2018/C 022/47	Věc T-254/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – Steel Invest & Finance (Luxembourg) v. Komise „Státní podpory — Ocelářské odvětví — Podpory poskytnuté Belgií ve prospěch několika podniků ocelářského odvětví — Rozhodnutí, kterým byly prohlášeny podpory za neslučitelné s vnitřním trhem a kterým bylo nařízeno jejich navrácení — Povinnost uvést odůvodnění — Pojem státní podpora — Zvýhodnění — Kritérium soukromého investora“	35

2018/C 022/48	Věc T-475/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – FTI Touristik v. EUIPO – Prantner a Giersch (Fl) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Fl — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie fly.de — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	35
2018/C 022/49	Věc T-633/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2017 – Bilde v. Parlament „Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvky na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Electa una via — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost odůvodnění — Legitimní očekávání — Politická práva — Rovné zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Skutkový omyl — Proporcionalita“	36
2018/C 022/50	Věc T-634/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2017 – Montel v. Parlament „Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvky na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Electa una via — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost uvést odůvodnění — Legitimní očekávání — Politická práva — Rovnost zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Skutkový omyl — – Proporcionalita“	37
2018/C 022/51	Věc T-687/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret v. EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie STYLO & KOTON — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Příklad, kdy se nejedná o nedostatek dobré víry“ .	37
2018/C 022/52	Věc T-798/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Hanso Holding v. EUIPO (REAL) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie REAL — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001]“ . . .	38
2018/C 022/53	Věc T-895/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Toontrack Music v. EUIPO (SUPERIOR DRUMMER) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SUPERIOR DRUMMER — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 – [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	39
2018/C 022/54	Věc T-909/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie NRIM Life Sciences — Starší slovní ochranná známka RYM — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/2001]“	39
2018/C 022/55	Věc T-50/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Mackevision Medien Design v. EUIPO (TO CREATE REALITY) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TO CREATE REALITY — Ochranná známka tvořená reklamním sloganem — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	40

2018/C 022/56	Věc T-670/16: Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2017 – Digital Rights Ireland v. Komise „Žaloba na neplatnost — Prostor svobody, práva a bezpečnosti — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Přenos osobních údajů do Spojených států — Nezisková organizace založená podle irského práva — Neexistence ochrany osobních údajů právnických osob — Správce — Žaloba jménem členů a podpůrců — Žaloba ve veřejném zájmu — Nepřípustnost“	40
2018/C 022/57	Věc T-423/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. listopadu 2017 – Nexans France a Nexans v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Elektrické kabely — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s určitými informacemi obsaženými v rozhodnutí, kterými bylo konstatováno porušení článku 101 SFEU — Návrh na vydání předběžného opatření — Neexistence naléhavosti“	41
2018/C 022/58	Věc T-526/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Ruiz Jayo a další v. SRB	42
2018/C 022/59	Věc T-693/17: Žaloba podaná dne 5. října 2017 – García Gómez a další v. SRB	42
2018/C 022/60	Věc T-719/17: Žaloba podaná dne 23. října 2017 – DuPont de Nemours a další v. Komise	43
2018/C 022/61	Věc T-727/17: Žaloba podaná dne 26. října 2017 – PP a další v. ESVČ	45
2018/C 022/62	Věc T-728/17: Žaloba podaná dne 24. října 2017 – Marininvest a Porting v. Komise	46
2018/C 022/63	Věc T-731/17: Žaloba podaná dne 30. října 2017 – Escribà Serra a další v. SRB	48
2018/C 022/64	Věc T-734/17: Žaloba podaná dne 3. listopadu 2017 – ViaSat v. Komise	48
2018/C 022/65	Věc T-738/17: Žaloba podaná dne 3. listopadu – STIF-IDF v. Komise	49
2018/C 022/66	Věc T-748/17: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2017 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat)	50
2018/C 022/67	Věc T-749/17: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2017 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)	50
2018/C 022/68	Věc T-750/17: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2017 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. Komise	51
2018/C 022/69	Věc T-756/17: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2017 – CMS Hasche Sigle v. EUIPO (WORLD LAW GROUP)	53
2018/C 022/70	Věc T-758/17: Žaloba podaná dne 17. listopadu 2017 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT BAR)	53
2018/C 022/71	Věc T-759/17: Žaloba podaná dne 17. listopadu 2017 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT Bar)	54
2018/C 022/72	Věc T-760/17: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2017 – Meesenburg Großhandel v. EUIPO (Triotherm +)	55

2018/C 022/73	Věc T-762/17: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2017 – Grammer v. EUIPO (Vyobrazení geometrické figury)	55
2018/C 022/74	Věc T-763/17: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2017 – Septona v. EUIPO – Intersnack Group (welly)	56
2018/C 022/75	Věc T-765/17: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Kiku v. EUIPO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)	56
2018/C 022/76	Věc T-766/17: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Eglo Leuchten v. EUIPO (Di Ka (Leuchtendesign)	57
2018/C 022/77	Věc T-767/17: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Wandelampe)	58
2018/C 022/78	Věc T-769/17: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2017 – roelliroelli confectionery schweiz v. EUIPO – Tanner (ALPRAUSCH)	58
2018/C 022/79	Věc T-772/17: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2017 – Café del Mar a další v. EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	59
2018/C 022/80	Věc T-773/17: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2017 – Café del Mar a další v. EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	60
2018/C 022/81	Věc T-774/17: podaná dne 29. listopadu 2017 – Café del Mar a další v. EUIPO – Guiral Broto (C del M)	60
2018/C 022/82	Věc T-777/17: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Pan v. EUIPO – Entertainment One UK (TOBBIA)	61
2018/C 022/83	Věc T-509/16: Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2017 – Baradel a další v. EIF	62
2018/C 022/84	Věc T-244/17: Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2017 – António Conde & Companhia v. Komise	62

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 022/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 13, 15.1.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 5, 8.1.2018

Úř. věst. C 437, 18.12.2017

Úř. věst. C 424, 11.12.2017

Úř. věst. C 412, 4.12.2017

Úř. věst. C 402, 27.11.2017

Úř. věst. C 392, 20.11.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 23. listopadu 2017 – Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA v. Evropská komise, Italská republika

(Věc C-472/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Pojištění vývozního úvěru — Zajišťovací krytí poskytnuté veřejným podnikem jeho dceřiné společnosti — Pojem státní podpora — Přičitatelnost státu — Kritérium soukromého investora“

(2018/C 022/02)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA (zástupci: M. Siragusa a G. Rizza, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, G. Conte a D. Grespan, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Firentinem, avvocato dello Stato)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) a Sace BT SpA se ukládá, že ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v souvislosti s řízením o kasačním opravném prostředku.
- 3) Italská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2017 – Bionorica SE (C-596/15 P),
Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) v. Evropská komise**

(Spojené věci C-596/15 P a C-597/15 P) ⁽¹⁾

**„Kasační opravný prostředek — Veřejné zdraví — Ochrana spotřebitele — Nařízení (ES) č. 1924/2006 —
Zdravotní tvrzení při označování potravin — Článek 13 odst. 3 — Seznam schválených zdravotních tvrzení
při označování potravin — Rostlinné látky — Pozastavená zdravotní tvrzení — Žaloba pro nečinnost —
Článek 265 SFEU — Zaujetí stanoviska Evropskou komisí — Právní zájem na podání žaloby — Aktivní
legitimace“**

(2018/C 022/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) (zástupci: M. Weidner, T. Guttat a N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: S. Grünheid a M. Wilderspin, zmocněnci)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 16. září 2015, Bionorica v. Komise (T 619/14, nezveřejněné, EU:T:2015:723) se zrušuje.
- 2) Žaloba pro nečinnost podaná společností Bionorica SE ve věci T 619/14 se odmítá jakožto nepřijatelná.
- 3) Kasační opravný prostředek ve věci C 597/15 P se zamítá.
- 4) Bionorica SE a Evropská komise ponese vlastní náklady vynaložené jak v řízení v prvním stupni ve věci T 619/14, tak v řízení ve druhém stupni ve věci C 596/15 P.
- 5) Společnosti Diapharm GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C 597/15 P.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – Robeco Hollands
Bezit NV a další v. Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)**

(Věc C-658/15) ⁽¹⁾

**„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/39/ES — Trhy finančních nástrojů — Článek 4 odst. 1 bod
14 — Pojem ‚regulovaný trh‘ — Oblast působnosti — Systém, kterého se účastní jednak makléři
zastupující investory a jednak agenti investičních subjektů ‚otevřeného typu‘, kteří mají povinnost provádět
příkazy vztahující se k jejich fondům“**

(2018/C 022/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Žalovaný: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Výrok

Článek 4 odst. 1 bod 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že systém obchodování, v rámci něhož velký počet agentů fondů zastupuje investiční subjekty „otevřeného typu“ a velký počet makléřů zastupuje investory, jehož jediným úkolem je pomáhat těmto investičním subjektům při plnění jejich povinností provádět příkazy uvedených investorů k nákupu a prodeji podílových jednotek, spadá pod pojem „regulovaný trh“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Président de l'Autorité de la concurrence v. Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE) a další

(Věc C-671/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Článek 42 SFEU — Nařízení (ES) č. 2200/96 — Nařízení (ES) č. 1182/2007 — Nařízení (ES) č. 1234/2007 — Jednání narušující hospodářskou soutěž — Článek 101 SFEU — Nařízení č. 26 — Nařízení (ES) č. 1184/2006 — Organizace producentů — Sdružení organizací producentů — Úlohy těchto organizací a sdružení — Jednání spočívající v určování minimální prodejní ceny — Jednání ve vzájemné shodě týkající se množství uváděného na trh — Jednání spočívající ve výměně strategických informací — Francouzský trh s čekankou“

(2018/C 022/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Président de l'Autorité de la concurrence

Odpůrci: Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim'Santerre SARL, Union des endiviers, anciennement Fédération nationale des producteurs d'endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d'endives de France (APEF), Section nationale de l'endive (SNE), Fédération du commerce de l'endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP'Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Výrok

Článek 101 SFEU ve spojení s článkem 2 nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi, čl. 11 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou, článkem 2 nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 ze dne 24. července 2006 o použití některých pravidel hospodářské soutěže na produkci některých zemědělských produktů a obchod s nimi, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1182/2007 ze dne 26. září 2007, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro odvětví ovoce a zeleniny a kterým se mění směrnice 2001/112/ES a 2001/113/ES a nařízení (EHS) č. 827/68, (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96, (ES) č. 2826/2000, (ES) č. 1782/2003 a (ES) č. 318/2006 a ruší nařízení (ES) č. 2202/96, jakož i čl. 122 prvním pododstavcem a články 175 a 176 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení Rady (ES) č. 491/2009 ze dne 25. května 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že:

- taková jednání, která spočívají ve společném určování minimálních prodejních cen, v jednání ve vzájemné shodě ohledně množství uváděného na trh nebo ve výměně strategických informací a o která se jedná ve věci v původním řízení, nemohou být vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU, jsou-li ujednána mezi různými organizacemi producentů nebo sdruženími organizací producentů nebo se subjekty, které nebyly uznány členským státem za účelem dosažení cíle vymezeného normotvůrcem Evropské unie v rámci společné organizace dotčeného trhu, jako jsou profesní organizace, které nemají postavení organizace producentů, sdružení organizací producentů nebo mezioborové organizace ve smyslu právní úpravy Evropské unie, a
- taková jednání ve vzájemné shodě týkající se cen nebo množství uváděného na trh nebo jednání spočívající ve výměně strategických informací, o která se jedná ve věci v původním řízení, mohou být vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU, jsou-li ujednána mezi členy téže organizace producentů nebo téhož sdružení organizací producentů uznaných členským státem a jsou-li nezbytně nutná ke sledování cíle či cílů dotčené organizace producentů nebo dotčeného sdružení organizací producentů v souladu s právní úpravou Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. listopadu 2017 – Evropská komise v. Bilbaína de Alquitranes, SA a další

(Věc C-691/15 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Životní prostředí — Nařízení (ES) č. 1272/2008 — Klasifikace, označování a balení některých látek a směsí — Nařízení (EU) č. 944/2013 — Klasifikace látky ‚pitch, coal tar, high-temp.‘ (smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní) — Kategorie Akutní toxicita pro vodní prostředí (H400) a Chronická toxicita pro vodní prostředí (H410) — Povinnost řádné péče — Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 022/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: K. Talabér-Ritz a P. J. Loewenthal, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Bilbaína de Alquitranes, SA; Deza, a.s.; Industrial Química del Nalón, SA; Koppers Denmark A/S; Koppers UK Ltd; Koppers Netherlands BV; Rutgers basic aromatics GmbH; Rutgers Belgium NV; Rutgers Poland Sp. z o.o.; Bawtry Carbon International Ltd; Grupo Ferroatlántica, SA; SGL Carbon GmbH; SGL Carbon GmbH; SGL Carbon; SGL Carbon, SA; SGL Carbon Polska S.A.; ThyssenKrupp Steel Europe AG; Tokai erftcarbon GmbH (zástupci: K. Van Maldegem, C. Mereu a M. Grunchard, avocats, a P. Sellar, advocate); Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: N. Herbatschek, W. Broere a M. Heikkilä, zmocněnci); GrafTech Iberica, SL (zástupci: C. Mereu, K. Van Maldegem a M. Grunchard, avocats, a P. Sellar, advocate)

Vedlejší účastníci řízení podporující navrhovatelku: Dánské království (zástupci: C. Thorning a M. N. Lyshøj, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Möller a R. Kanitz, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, C. S. Schillemans a J. Langer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH (Německo), SGL Carbon GmbH (Rakousko), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH, včetně nákladů řízení o předběžném opatření ve věci, ve které bylo vydáno usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 7. července 2016, Komise v. Bilbaína de Alquitranes a další (C-691/15 P–R, nezveřejněné, EU:C:2016:597).
- 3) Dánské království, Spolková republika Německo a Nizozemské království ponесou vlastní náklady řízení.
- 4) GrafTech Iberica SL a Evropská agentura pro chemické látky ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2017 – British Airways plc v. Evropská komise

(Věc C-122/16 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh letecké nákladní dopravy — Rozhodnutí Komise o dohodách a jednáních ve vzájemné shodě ve vztahu k několika složkám cen za služby letecké nákladní dopravy — Vada odůvodnění — Důvod veřejného pořádku uplatněný unijním soudem i bez návrhu — Zákaz rozhodnout ultra petitum — Návrhové žádání žaloby v prvním stupni směřující k částečnému zrušení sporného rozhodnutí — Zákaz, podle kterého Tribunál Evropské unie nemůže zrušit sporný akt v plném rozsahu — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na účinnou právní ochranu“

(2018/C 022/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: British Airways plc (zástupci: J. Turner, QC, a R. O'Donoghue, barrister, zmocněnými A. Lyle-Smythe, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: N. Khan a A. Dawes, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti British Airways plc se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Spojené království] – Toufik Lounes v. Secretary of State for the Home Department

(Věc C-165/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Článek 21 SFEU — Směrnice 2004/38/ES — Oprávněné osoby — Dvojití občanství — Občan Unie, který nabyl občanství hostitelského členského státu a zároveň si ponechal původní občanství — Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, v tomto členském státu“

(2018/C 022/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Toufik Lounes

Žalovaný: Secretary of State for the Home Department

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládána v tom smyslu, že v takové situaci, kdy občan Evropské unie využil svého práva volného pohybu tím, že se přestěhoval do jiného členského státu, než jehož je státním příslušníkem, a v tomto jiném členském státě pobýval podle čl. 7 odst. 1 nebo čl. 16 odst. 1 této směrnice, a následně nabyl občanství tohoto členského státu, přičemž si zároveň ponechal své původní státní občanství, a několik let poté uzavřel sňatek se státním příslušníkem třetího státu, se kterým nadále pobývá na území uvedeného členského státu, tento státní příslušník nemá odvozené právo pobytu v dotyčném členském státě na základě ustanovení uvedené směrnice. Takovéto právo pobytu však může mít podle čl. 21 odst. 1 SFEU za podmínek, které nesmí být přísnější než podmínky stanovené směrnicí 2004/38 pro přiznání uvedeného práva státnímu příslušníku třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, jenž využil svého práva volného pohybu a usadil se v jiném členském státě, než jehož je státním příslušníkem.

(¹) Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varchoven administrativen sad – Bulharsko) – Asociacija na balgarskite predprijatija za meždunarodni prevozi i patištata (Aebtri) v. Načalnik na Mitnica Burgas

(Věc C-224/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Vnější tranzit — Silniční přeprava zboží na podkladě karnetu TIR — Článek 267 SFEU — Pravomoc Soudního dvora vykládat články 8 a 11 Úmluvy TIR — Nevyřízená operace TIR — Odpovědnost záručního sdružení — Článek 8 odst. 7 Úmluvy TIR — Povinnost podle možnosti žádat o zaplacení osobu nebo osoby, které jsou přímými dlužníky, dříve než je nárok uplatněn vůči záručnímu sdružení — Vysvětlivky přiložené jako příloha k Úmluvě TIR — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 457 odst. 2 — Celní kodex Společenství — Články 203 a 213 — Osoby, které získaly nebo držely zboží a byly si nebo si měly být vědomy, že zboží bylo odňato celnímu dohledu“

(2018/C 022/09)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Asociacija na balgarskite predprijatija za meždunarodni prevozi i patištata (Aebtri)

Odpůrce: Načalnik na Mitnica Burgas

Výrok

- 1) Soudní dvůr má pravomoc k tomu, aby v rámci řízení o předběžné otázce rozhodl o výkladu článků 8 a 11 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR, podepsané dne 14. listopadu 1975 v Ženevě, která byla jménem Evropského hospodářského společenství schválena nařízením Rady (EHS) č. 2112/78 ze dne 25. července 1978, ve změněném a konsolidovaném znění zveřejněném v rozhodnutí Rady 2009/477/ES ze dne 28. května 2009.
- 2) Článek 8 odst. 7 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR, která byla jménem Evropského hospodářského společenství schválena nařízením č. 2112/78, ve změněném a konsolidovaném znění zveřejněném v rozhodnutí 2009/477, musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, celní orgány splnily svou povinnost uvedenou ve zmíněném ustanovení, když podle možnosti žádaly o zaplacení dotčených dovozních cel a daní držitele karnetu TIR jakožto osobu, která tyto částky přímo dluží, dříve, než svůj nárok uplatnily vůči záručnímu sdružení.
- 3) Článek 203 odst. 3 třetí odrážka a článek 213 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, musejí být vykládány v tom smyslu, že okolnost, že příjemce získal nebo držel zboží, o němž věděl, že bylo přepravováno na podkladě karnetu TIR, a skutečnost, že nebylo prokázáno, že toto zboží bylo předloženo a nahlášeno celnímu úřadu určení, nestačí samy o sobě k tomu, aby se mělo za to, že si takový příjemce byl nebo si měl být vědom, že uvedené zboží bylo odňato celnímu dohledu ve smyslu prvního z uvedených ustanovení, takže by bylo třeba považovat jej za osobu, která společně a nerozdílně odpovídá za celní dluh na základě druhého z uvedených ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Itálie) – Enzo Di Maura v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Věc C-246/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Základ daně — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 11 část C odst. 1 druhý pododstavec — Omezení práva snížit si základ daně v případě nezaplacení smluvního partnera — Prostor pro uvážení, který mají členské státy při jeho provedení — Přiměřenost doby předfinancování hospodářským subjektem“

(2018/C 022/10)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Enzo Di Maura

Žalovaná: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Výrok

Článek 11 část C odst. 1 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát nemůže podmínit snížení základu daně z přidané hodnoty neúspěšností úpadečného řízení, pokud takové řízení může trvat více než deset let.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 16. listopadu 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH v. Evropská komise

(Věc C-250/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložka — Šestý rámcový program pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2002-2006) — Vrácení části záloh vyplacených navrhovatelce — Paušální náhrada škody“

(2018/C 022/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (zástupce: M. Núñez Müller, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a F. Moro, zmocněnci)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston v. T. G. Brosnan

(Věc C-251/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 4 odst. 3 písm. a) a čl. 13 část B písm. g) — Osvobození dodání budov a pozemků, na nichž stojí, kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 3 písm. a), od daně — Zásada zákazu zneužití — Použitelnost v případě neexistence vnitrostátních předpisů provádějících tuto zásadu — Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání“

(2018/C 022/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobci: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Žalovaný: T. G. Brosnan

Výrok

- 1) Zásada zákazu zneužití musí být vykládána v tom smyslu, že se bez ohledu na vnitrostátní opatření, které ji provádí do vnitrostátního právního řádu, může přímo použít za účelem odmítnutí osvobodit od daně z přidané hodnoty takové prodeje nemovitostí, jako jsou prodeje, o které se jedná ve věci v původním řízení, jež byly uskutečněny před vyhlášením rozsudku ze dne 21. února 2006, Halifax a další (C-255/02, EU:C:2006:121), aniž tomu brání zásady právní jistoty a ochrany legitimní očekávání.
- 2) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládána v tom smyslu, že v případě, že musí být na základě zásady zákazu zneužití změněna kvalifikace plnění dotčených ve věci v původním řízení, mohou ta z těchto plnění, která nepředstavují takové zneužití, podléhat dani z přidané hodnoty na základě příslušných ustanovení vnitrostátních právních předpisů upravujících takovou povinnost.
- 3) Zásada zákazu zneužití musí být vykládána v tom smyslu, že k určení podle bodu 75 rozsudku ze dne 21. února 2006, Halifax a další (C-255/02, EU:C:2006:121) toho, zda bylo hlavním účelem plnění dotčených v původním řízení získat daňové zvýhodnění, je třeba vzít v úvahu samostatně účel nájemních smluv předcházejících prodejem nemovitostí dotčeným v původním řízení.
- 4) Zásada zákazu zneužití musí být vykládána v tom smyslu, že taková dodání nemovitostí, jako jsou dodání, o která se jedná ve věci v původním řízení, mohou vést k získání daňového zvýhodnění v rozporu s cílem příslušných ustanovení šesté směrnice 77/388/EHS, pokud tyto nemovitosti nebyly před prodejem třetím osobám skutečně užívány majitelem nebo nájemcem. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda tomu tak je ve sporu v původním řízení.

- 5) Zásada zákazu zneužití musí být vykládána v tom smyslu, že se použije v takové situaci, jako je situace, jež je dána ve věci v původním řízení, která se týká případného osvobození dodání nemovitostí od daně z přidané hodnoty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené A Oy

(Věc C-292/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Přímé daně — Korporační daň — Směrnice 90/434/EHS — Článek 10 odst. 2 — Převod aktiv — Stálá provozovna-nerezident převedená v rámci převodu aktiv na přijímající společnost, která rovněž není rezidentem — Právo členského státu převádějící společnosti zdanit zisky nebo kapitálové zisky této provozovny plynoucí z převodu aktiv — Vnitrostátní právní úprava stanovící okamžité zdanění zisků nebo kapitálových zisků již v roce převodu — Výběr dlužné daně jako z příjmu za zdaňovací období roku, ve kterém se uskutečnila operace převodu aktiv“

(2018/C 022/13)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

A Oy

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která pro případ, kdy společnost-rezident převede v rámci operace převodu aktiv stálou provozovnu-nerezidenta na společnost, která rovněž není rezidentem, stanoví okamžité zdanění kapitálových zisků plynoucích z této operace a zároveň neumožňuje odklad výběru dlužné daně, kdežto v obdobné vnitrostátní situaci jsou takové kapitálové zisky zdaněny teprve v okamžiku prodeje převáděných aktiv, jestliže tato právní úprava neumožňuje odklad výběru daně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Kozuba Premium Selection sp. z o. o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Věc C-308/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 12 odst. 1 a 2 — Článek 135 odst. 1 písm. j) — Zdanitelná plnění — Osvobození dodání budov — Pojem „první obydlení“ — Pojem „přestavba““

(2018/C 022/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kozuba Premium Selection sp. z o.o.

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Výrok

Článek 12 odst. 1 a 2, a čl. 135 odst. 1 písm. j) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která osvobozuje od daně z přidané hodnoty dodání budov pouze za předpokladu, že k jejich prvnímu obydlení dojde v rámci zdanitelné činnosti. Tátáž ustanovení musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby taková vnitrostátní právní úprava umožňovala podobné osvobození za podmínky, že v případě „rekonstrukce“ stávající budovy nepřekročí vynaložené náklady 30 % z její původní hodnoty, je-li onen pojem „rekonstrukce“ vykládán stejným způsobem jako pojem „přestavba“ ve smyslu čl. 12 odst. 2 směrnice 2006/112, tj. v tom smyslu, že na dotčené budově musí být provedeny podstatné změny, jejichž cílem je změnit její využití či podstatným způsobem změnit podmínky jejího obývání.

(¹) Úř. věst. C 335, 12.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Rochus Geissel, likvidátor společnosti RGEX GmbH i. L v. Finanzamt Neuss (C-374/16) a Finanzamt Bergisch Gladbach v. Igor Butin (C-375/16)

(Spojené věci C-374/16 a C-375/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a), čl. 178 písm. a) a čl. 226 bod 5 — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Údaje povinně uváděné na fakturách — Legitimní očekávání osoby povinné k dani stran existence podmínek nároku na odpočet“

(2018/C 022/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původních řízení

Navrhovatelé: Rochus Geissel, likvidátor společnosti RGEX GmbH i. L. (C-374/16), Finanzamt Bergisch Gladbach (C-375/16)

Odpůrci: Finanzamt Neuss (C-374/16), Igor Butin (C-375/16)

Výrok

Článek 168 písm. a) a čl. 178 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být ve spojení s čl. 226 bodem 5 této směrnice vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věcech v původním řízení, která podmiňuje uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu tím, že na faktuře musí být uvedena adresa místa, na kterém vystavitel této faktury vykonává hospodářskou činnost.

(¹) Úř. věst. C 392, 24.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna v. Esteban Torras Ferrazzuolo

(Věc C-381/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Ochranná známka Evropské unie — Článek 16 — Ochranná známka jako předmět vlastnictví — Rovné zacházení s ochrannou známkou EU jako s národní ochrannou známkou — Článek 18 — Převod ochranné známky zapsané na jméno jednatele nebo zástupce majitele ochranné známky — Vnitrostátní ustanovení umožňující podat žalobu na určení vlastnictví národní ochranné známky, při jejímž zápisu došlo k porušení práv majitele nebo zákonné či smluvní povinnosti — Slučitelnost s nařízením č. 207/2009“

(2018/C 022/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatel): Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Další účastník řízení (žalobce v prvním stupni): Esteban Torras Ferrazzuolo

Výrok

Články 16 a 18 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie] musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby na ochrannou známku EU bylo použito takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, podle kterého je osoba poškozená zápisem ochranné známky provedeným na základě přihlášky, při jejímž podání došlo k porušení práv této osoby nebo zákonné či smluvní povinnosti, oprávněna domáhat se určení vlastnictví uvedené ochranné známky, pokud dotčená situace nespadá mezi situace upravené článkem 18 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 335, 12.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski rayonen sad – Bulharsko) – „CHEZ Elektro Bulgaria“ AD v. Yordan Kotsev (C-427/16) a „FrontEx International“ EAD v. Emil Yanakiev (C-428/16),

(Spojené věci C-427/16 a C-428/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Volný pohyb služeb — Určování minimálních odměn profesní organizací advokátů — Zákaz, na základě kterého nemůže soud uložit náhradu odměny, která je nižší než uvedené minimální odměny — Vnitrostátní právní úprava, na jejímž základě tvoří daň z přidané hodnoty (DPH) nedílnou součást ceny za služby poskytované v rámci výkonu svobodného povolání“

(2018/C 022/17)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski rayonen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „CHEZ Elektro Bulgaria“ AD (C-427/16), „FrontEx International“ EAD (C-428/16)

Žalovaní: Yordan Kotsev (C-427/16), Emil Yanakiev (C-428/16)

Výrok

- 1) Článek 101 odst. 1 SFEU, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, musí být vykládán v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená v původním řízení, která jednak neumožňuje advokátovi a jeho klientovi sjednat nižší odměnu, než je minimální částka stanovená vyhláškou přijatou profesní organizací advokátů, jakou je Vissh advokatski savet (Nejvyšší advokátní rada, Bulharsko), aniž by se tento advokát vystavoval disciplinárnímu řízení, a jednak nedovoluje soudu uložit náhradu odměny nižší než je tato minimální částka, je způsobilá narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda taková právní úprava s ohledem na konkrétní podmínky svého uplatnění skutečně odpovídá legitimním cílům a zda se takto uložená omezení zaměřují jen na to, co je nezbytné k zajištění uskutečnění těchto legitimních cílů.
- 2) Článek 101 odst. 1 SFEU, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU a směrnicí Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů, musí být vykládán tak, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě mají právnické osoby a osoby samostatně výdělečně činné nárok na náhradu odměny advokáta uloženou vnitrostátním soudem, pokud byly zastupovány právním poradcem.
- 3) Článek 78 první pododstavec písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě je DPH nedílnou součástí odměn advokátů registrovaných jako plátcí, je-li jejím důsledkem dvojitý zdanění těchto odměn daní z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 371, 10.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Entertainment Bulgaria System EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Věc C-507/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a) a článek 169 písm. a), článek 214 odst. 1 písm. d) a e) a články 289 a 290 — Odpočitatelnost daně z přidané hodnoty (DPH) splatné nebo zaplacené na vstupu — Plnění uskutečněná na výstupu v jiných členských státech — Režim osvobození od daně v členském státě, ve kterém bylo uplatněno právo na odpočet daně“

(2018/C 022/18)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Entertainment Bulgaria System EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009 musí být vykládána v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které osobě povinné k dani usazené na území tohoto členského státu brání odečíst si daň z přidané hodnoty splatnou nebo zaplacenou na vstupu v tomto členském státě za služby poskytnuté osobami povinnými k dani usazenými v jiných členských státech a použité k poskytnutí služeb v jiných členských státech, než je členský stát, ve kterém je usazena tato osoba povinná k dani, z důvodu, že je registrovaná pro účely daně z přidané hodnoty na základě jednoho nebo druhého případu uvedeného v čl. 214 odst. 1 písm. d) a písm. e) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2006/162. Naopak čl. 168 písm. a) a čl. 169 písm. a) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2009/162 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, který brání osobě povinné k dani usazené na území tohoto členského státu, pro kterou v něm platí režim osvobození od daně, ve výkonu práva na odpočet daně z přidané hodnoty splatné nebo zaplacené na vstupu v tomto státě za služby poskytnuté osobami povinnými k dani usazenými v jiných členských státech a použité pro poskytování služeb v jiných členských státech, než je členský stát, ve kterém je usazena tato osoba povinná k dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Věc C-547/16) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Článek 101 SFEU — Dohody mezi podniky — Obchodní vztahy mezi provozovateli čerpacích stanic a petrochemickými podniky — Dlouhodobá smlouva o výhradním odběru pohonných hmot — Rozhodnutí, jímž Evropská komise prohlásila závazky podniku za závazné — Rozsah závaznosti rozhodnutí Komise o závazcích pro vnitrostátní soudy — Článek 9 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003“

(2018/C 022/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Žalovaná: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Výrok

Článek 16 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člácích [101] a [102 SFEU] musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí o závazcích, které Evropská komise přijala podle čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení ohledně určitých dohod mezi podniky, nebrání vnitrostátním soudům v tom, aby posuzovaly soulad uvedených dohod s pravidly hospodářské soutěže a aby tyto dohody na základě čl. 101 odst. 2 SFEU případně prohlásily za neplatné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. července 2017 Vilislavem Andrejevem Kalejčevem proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 22. června 2017 ve věci T-58/17, Kalejčev v. Evropský soud pro lidská práva

(Věc C-424/17 P)

(2018/C 022/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Vilislav Andrejev Kalejčev (zástupkyně: K. Mladenova, advokátka)

Další účastník řízení: Evropský soud pro lidská práva

Usnesením ze dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 31. července 2017 – Benedikt Brisch v. TUIfly GmbH

(Věc C-455/17)

(2018/C 022/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Benedikt Brisch

Žalovaná: TUIfly GmbH

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 21. září 2017 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Köln (Německo) dne 31. července 2017 – Gabriela Verena Glanzmann a další v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-456/17)

(2018/C 022/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gabriela Verena Glanzmann, Sara Glanzmann, Loris Glanzmann

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Věc byla usnesením ze dne 6. října 2017 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 7. srpna 2017 – Teresa Coria Garcia a daší v. Austrian Airlines AG

(Věc C-470/17)

(2018/C 022/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Teresa Coria Garcia, Marina Velasco Coria, Miriam Coria Garcia

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 25. října 2017 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2017 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. července 2017 ve věci T-346/14 DEP, Janukovyč v. Rada

(Věc C-549/17 P)

(2018/C 022/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ukrajina (zástupce: M. Kostytska, advokátka)

Další účastníci řízení: Viktor Fedorovyč Janukovyč, Rada Evropské unie, Polská republika, Evropská komise

Usnesením ze dne 23. listopadu 2017 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřístupný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2017 Ukrajina proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. července 2017 ve věci T-347/14, Janukovyč v. Rada

(Věc C-550/17 P)

(2018/C 022/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ukrajina (zástupkyně: M. Kostytska, advokátka)

Další účastníci řízení: Olga Stanislavovna Janukovyč jakožto dědička po Viktoru Viktorovyčovi Janukovyčovi, Rada Evropské unie, Evropská komise

Usnesením ze dne 23. listopadu 2017 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřístupný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2017 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. července 2017 ve věci T-348/14 DEP, Janukovyč v. Rada

(Věc C-551/17 P)

(2018/C 022/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ukrajina (zástupce: M. Kostytska, advokátka)

Další účastníci řízení: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč, Rada Evropské unie, Evropská komise

Usnesením ze dne 23. listopadu 2017 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřístupný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 2. října 2017 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Věc C-577/17)

(2018/C 022/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Spolkový úřad pro cizince a azyl, Rakousko)

Vedlejší účastníci řízení: Clinton Osas Alake, zvaný též Klenti Solim, Cynthia Nomamidobo a Prince Nomamidobo

Předběžné otázky

- 1) Může dožádaný členský stát – který je podle kritérií kapitoly III nařízení Dublin III ⁽¹⁾ státem příslušným – vyhovět platně žádosti o přijetí zpět podle čl. 23 odst. 1 nařízení Dublin III i v případě, že již uplynula lhůta pro odpověď stanovená v čl. 25 odst. 1 nařízení Dublin III a dožádaný členský stát tuto žádost o přijetí zpět již předtím ve stanovené lhůtě zamítl, stejně jako ve stanovené lhůtě zamítl i žádost o nové posouzení žádosti podanou na základě čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení ⁽²⁾?

V případě, že odpověď na první otázku musí být záporná:

- 2) Je v důsledku toho, že členský stát, který je podle kritérií uvedených v kapitole III nařízení Dublin III státem příslušným, ve stanovené lhůtě zamítl žádost o přijetí zpět, dožadující členský stát, ve kterém byla podána nová žádost, povinen tuto žádost posoudit a zajistit tak, aby tato žádost byla v souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení Dublin III některým členským státem posouzena?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřelované znění) (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. 2003, L 222, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 10. října 2017 – Prenatal S.A. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

(Věc C-589/17)

(2018/C 022/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Prenatal S.A.

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí Komise K(2008) 6317 *final* ze dne 3. listopadu 2008, kterým se konstatuje nutnost přistoupit k dodatečnému výběru dovozního cla a nemožnost odůvodnit osvobození od tohoto cla zvláštností situace týkající se dovozu textilních výrobků s deklarovaným původem na Jamajce (věc REM 03/07), v rozporu s unijním právem, zejména s čl. 220 odst. 2 písm. b) a článkem 239 Celního kodexu Společenství?
- 2) Pokud Komise po podání žádosti o odpouštění cla oznámí rozhodnutí, podle kterého se věc ze skutkového a právního hlediska podobá jiné starší věci, o které již Komise rozhodla, nebo rozhodnutí, podle kterého probíhá řízení týkající se podobné věci, má být některé z uvedených rozhodnutí považováno za akt s právním obsahem, kterým jsou vázány orgány členského státu, v němž je podána žádost o odpouštění cla, a žadatel o odpouštění cla [článek 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává Celní kodex Společenství ⁽¹⁾] či nevybrání cla [čl. 220 odst. 2 písm. b) uvedeného Celního kodexu Společenství] jej tedy může napadnout žalobou?
- 3) Pokud se uvedené rozhodnutí nepovažuje za rozhodnutí Komise se závazným právním obsahem, přísluší vnitrostátním orgánům posoudit, zda je daný případ ze skutkového a právního hlediska podobný?
- 4) V případě kladné odpovědi, pokud se uskutečnil takový přezkum a byl učiněn závěr, že nejde o podobné případy, je třeba uplatnit čl. 905 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává Celní kodex Společenství ⁽²⁾, a proto musí Komise vydat rozhodnutí s právním obsahem, kterým jsou uvedené vnitrostátní orgány vázány?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 302, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. 1993 L 253, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Grondwettelijk Hof (Belgie) dne 16. října 2017 – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie a další v. Ministerraad

(Věc C-597/17)

(2018/C 022/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten a další, Plast.Surg. a další, Belgian Society for Private Clinics a další

Zúčastněná osoba: Ministerraad

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 132 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení vyhrazuje zde uvedené osvobození jak pokud jde o konvenční, tak i alternativní úkony osobám, které podle vnitrostátních právních předpisů týkajících se povolání v oblasti zdravotní péče vykonávají lékařské nebo nelékařské zdravotnické povolání, jež je v souladu s požadavky stanovenými v těchto vnitrostátních právních předpisech, a že se nevztahuje na osoby, které dané požadavky nesplňují, avšak jsou členy profesního sdružení chiropraktiků a osteopatů a splňují požadavky stanovené tímto sdružením?
2. Musí být čl. 132 odst. 1 písm. b), c) a e) a články 134 a 98 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve spojení s body 3 a 4 přílohy III této směrnice, zejména s ohledem na zásadu daňové neutrality vykládány v tom smyslu,
 - a) že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, který stanoví sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na farmaceutické a zdravotnické výrobky, které jsou podávány při zákroku nebo léčbě terapeutické povahy, kdežto farmaceutické a zdravotnické výrobky, podávané při zákroku nebo léčbě čistě estetické povahy a úzce spojené s tímto zákrokem či léčbou podléhají běžné sazbě daně z přidané hodnoty,
 - b) anebo že umožňují resp. ukládají rovné zacházení s oběma výše uvedenými případy?
3. Má Grondwettelijk hof (Ústavní soud) povinnost dočasně zachovat účinky ustanovení, která mají být zrušena, jakož i případně ustanovení, která mají být zcela nebo zčásti zrušena v případě, že by z odpovědi na první a druhou předběžnou otázku mělo vyplynout, že tato ustanovení jsou v rozporu s právem Evropské unie, aby tak bylo zákonodárci umožněno uvést je do souladu s tímto právem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 16. října 2017 – A-Fonds v. Inspecteur van de Belastingdienst

(Věc C-598/17)

(2018/C 022/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Odvolatel: A-Fonds

Odpůrce: Inspecteur van de Belastingdienst

Předběžné otázky

- 1) Je třeba rozšíření stávajícího systému státní podpory na základě toho, že osoba podléhající dani úspěšně uplatní právo na volný pohyb kapitálu zakotvené v článku 56 Smlouvy o ES (nyní článek 63 SFEU), považovat za novou státní podporu, kterou je třeba považovat za úpravu existující podpory?

- 2) Je-li tomu tak, brání úloha vnitrostátního soudu, kterou je pověřen podle čl. 108 odst. 3 SFEU, v tom, aby byla osobě povinné k dani přiznána daňová výhoda, na níž má tato právo na základě článku 56 Smlouvy o ES (nyní článek 63 SFEU), nebo je třeba očekávané rozhodnutí soudu přiznávající danou výhodu oznámit Komisi, nebo má vnitrostátní soud použít jiný postup nebo přijmout jiné opatření v souvislosti se svojí kontrolní úlohou svěřenou ustanovením čl. 108 odst. 3 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 18. října 2017 – Dirk Harms a další v. Vueling Airlines SA

(Věc C-601/17)

(2018/C 022/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, poslední čtyři zastoupeni svými rodiči Dirk Harms a Ann-Kathrin Harms

Žalovaná: Vueling Airlines SA

Předběžná otázka

Musí být pojem „náhrad[a] pořizovací ceny letenky [...] způsobem stanoveným v čl. 7 odst. 3“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení č. 261/2004⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je jím myšlena částka, kterou zaplatil cestující za příslušnou letenku, nebo je třeba vycházet z částky, kterou žalovaný letecký dopravce ve skutečnosti obdržel v případě, že do procesu rezervace byla zapojena zprostředkovatelská společnost, která přijala rozdíl mezi částkou, kterou zaplatil cestující a částkou, kterou obdržel letecký dopravce, přičemž to nezveřejnila?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. 2004, L 46. s. 1; Zvl. vyd. 07/008, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven kasacionen sad (Bulharsko) dne 23. října 2017 – PM v. AH

(Věc C-604/17)

(2018/C 022/32)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven kasacionen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: PM

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: AH

Předběžná otázka

Připouští nařízení (ES) č. 2201/2003⁽¹⁾, v případě nesplnění podmínek uvedených v článku 8 a článku 12 nařízení, aby věci, které se týkají rodičovské odpovědnosti, byly přezkoumány soudem členského státu, který je podle článku 3 nařízení příslušný pro rozvod manželství, je-li podle vnitrostátního práva příslušného členského státu povinen – spolu s rozhodnutím o návrhu na rozvod – i bez návrhu rozhodnout o právu péče o dítě, o styku s dítětem, o výživném a o užívání rodinného bytu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 20. října 2017 – IBA
Molecular Italy Srl v. Azienda ULSS n. 3 a další**

(Věc C-606/17)

(2018/C 022/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: IBA Molecular Italy Srl

Odpůrci: Azienda ULSS n. 3 Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje evropská právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek na stavební práce, služby a dodávky, a zejména články 1 a 2 směrnice 2004/18/ES do svého rozsahu působnosti také složité operace, prostřednictvím kterých veřejný zadavatel zamýšlí přímo bez předchozího zadávacího řízení udělit konkrétnímu hospodářskému subjektu účelové financování, které je v plném rozsahu určeno na výrobu výrobků, které se mají dodat bezplatně různým orgánům veřejné správy, které jsou osvobozeny od placení jakéhokoli protiplnění dodavateli? Brání proto výše uvedené evropské právní předpisy vnitrostátním právním předpisům, které umožňují přímo bez předchozího zadávacího řízení udělit účelové financování na výrobu výrobků, které se mají dodat různým orgánům veřejné správy osvobozeným od placení jakéhokoli protiplnění dodavateli?
- 2) Brání evropská právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek na stavební práce, služby a dodávky, a zejména články 1 a 2 směrnice 2004/18/ES a články 49, 56, 105 a násl. Smlouvy o EU vnitrostátní právní úpravě, která tím, že „klasifikované“ soukromé nemocnice klade na roveň s nemocnicemi veřejnými, a to prostřednictvím jejich zařazení do systému národního plánování veřejného zdravotnictví upraveného speciálními smlouvami odlišnými od běžných akreditačních vztahů s jinými soukromými subjekty, které se účastní systému poskytování zdravotnických služeb, a to při nesplnění požadavků na uznání postavení veřejnoprávního subjektu a předpokladů pro přímé zadání zakázky podle modelu „in house providing“, vyjímá tyto nemocnice z vnitrostátní i evropské právní úpravy veřejných zakázek, a to také v případech, kdy jsou takové subjekty pověřeny tím, aby vyráběly a bezplatně dodávaly veřejným zdravotnickým zařízením specifické výrobky nutné pro poskytování zdravotnické péče, přičemž současně obdrží veřejné prostředky na uskutečnění těchto dodávek?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti (Itálie) dne 24. října 2017 –
Federazione Italiana Golf (FIG) v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia
e delle Finanze**

(Věc C-612/17)

(2018/C 022/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte dei Conti

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federazione Italiana Golf (FIG)

Žalovaní: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžné otázky

- 1) Má se pojem „veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ podle odstavce 20.15 nařízení 549/2013/EU ⁽¹⁾ (tzv. ESA 2010) vykládat natolik široce, že zahrnuje také pravomoci určovat směřování sportovní povahy (tzv. soft law) a uznávací pravomoci předpokládané zákonem za účelem nabytí právní subjektivity a možnosti působit v oblasti sportu, přičemž obě pravomoci se obecně vztahují na všechny italské národní sportovní federace?
- 2) Má být obecný znak kontroly podle odstavce 20.15 nařízení 549/2013/EU (tzv. ESA 2010) („schopnost určovat obecnou politiku nebo program institucionální jednotky“) vykládán věcně jako schopnost řídit, omezovat a ovlivňovat neziskovou organizaci, anebo v netechnickém smyslu, tj. tak, že zahrnuje také pravomoci externího dohledu, které se liší od pravomocí definovaných specifickými znaky kontroly podle písmen (a), (b), (c), (d) a (e) odst. 20.15 (tedy např. pravomoci schvalování rozpočtů, jmenování auditorů, schvalování stanov a některých typů předpisů, rozhodování o směřování sportu anebo uznávání subjektů pro sportovní účely)?
- 3) Je možné podle odst. 20.15 ve spojení s odstavce 4.125 a 4.126 nařízení 549/2013/EU (tzv. ESA 2010) zohlednit členské příspěvky za účelem posouzení existence veřejné kontroly a konkrétně může vysoká suma těchto příspěvků spolu s ostatními vlastními příjmy nasvědčovat ve světle specifických okolností konkrétního případu tomu, že dotčená nezisková organizace má významnou schopnost rozhodovat sama o sobě?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii – Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 174, s. 1–727).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti (Itálie) dne 24. října 2017 –
Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT**

(Věc C-613/17)

(2018/C 022/35)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte dei Conti

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

Žalovaný: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

Předběžné otázky

- 1) Má se pojem „veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ podle odst. 20.15 nařízení (EU) č. 549/2013 ⁽¹⁾ (tzv. ESA 2010) vykládat natolik široce, že zahrnuje i pravomoci určovat směřování sportovní povahy (tzv. soft law) a uznávací pravomoci stanovené zákonem za účelem nabytí právní subjektivity a možnosti působit v oblasti sportu, přičemž obě pravomoci se obecně vztahují na všechny italské národní sportovní federace?
- 2) Má být obecný znak kontroly podle odst. 20.15 nařízení (EU) č. 549/2013 (tzv. ESA 2010) („schopnost určovat obecnou politiku nebo program institucionální jednotky“) vykládán věcně jako schopnost řídit, omezovat a ovlivňovat činnost neziskového organizace, anebo v netechnickém smyslu, tj. tak, že zahrnuje i pravomoci vnějšího dohledu, které se liší od pravomocí definovaných specifickými znaky kontroly podle písmen a), b), c), d) a e) odst. 20.15 (tedy např. pravomoci schvalování rozpočtů, jmenování auditorů, schvalování stanov a některých typů předpisů, rozhodování o směřování sportu anebo uznávání subjektů pro sportovní účely)?
- 3) Je možné podle odst. 20.15 ve spojení s odst. 4.125 a 4.126 nařízení (EU) č. 549/2013 (tzv. ESA 2010) zohlednit členské příspěvky za účelem posouzení existence veřejné kontroly a konkrétně může vysoká částka těchto příspěvků spolu s ostatními vlastními příjmy nasvědčovat ve světle zvláštních okolností konkrétního případu tomu, že dotčená nezisková organizace má významnou schopnost rozhodovat sama o sobě?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013, o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. 2013, L 174, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal correctionnel de Foix (Francie) dne 26. října 2017 – Procureur de la République v. Mathieu Blaise a další

(Věc C-616/17)

(2018/C 022/36)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal correctionnel de Foix

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Procureur de la République

Obžalovaní: Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

Další účastník řízení: Espace Émeraude

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS ⁽¹⁾ v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud konkrétně nedefinuje, co je účinná látka, a je tedy na žadateli, aby se rozhodl, co ve svém výrobku označí za účinnou látku, přičemž má možnost soustředit obsah celé svojí dokumentace k žádosti na jedinou látku, ačkoliv jich hotový výrobek uváděný na trh obsahuje víc?

- 2) Je zajištěno dodržování zásady předběžné opatrnosti a nestrannosti povolování k uvedení na trh, pokud zkoušky, analýzy a posouzení nezbytné pro sestavení dokumentace provádějí pouze žadatelé, kteří je mohou prezentovat zaujatě, přičemž není provedena žádná nezávislá protianalýza a zprávy o žádostech o povolení se nezveřejňují pod záminkou ochrany průmyslového tajemství?
- 3) Je evropské nařízení v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud nikterak nezohledňuje skutečnost, že účinných látek je více a že tyto látky působí kumulovaně, zejména pokud na evropské úrovni neupravuje žádnou specifickou komplexní analýzu kumulace účinných látek v rámci jednoho výrobku?
- 4) Je evropské nařízení v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud ve svých kapitolách III a IV nestanoví povinnost provést analýzy toxicity (genotoxicity, zkoušky karcinogenity, zkoušky narušení endokrinního systému, ...) pesticidních přípravků v podobě, v níž jsou uváděny na trh a které jsou vystaveny spotřebitelé a životní prostředí, přičemž počítá pouze s povšechnými zkouškami, které vždy provádí žadatel?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'Instance de Limoges (Francie) dne
30. října 2017 – BNP Paribas Personal Finance SA jako právní nástupkyně společnosti Solfea v. Roger
Ducloux, Josée Ducloux roz. Lecay**

(Věc C-618/17)

(2018/C 022/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'Instance de Limoges

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BNP Paribas Personal Finance SA jako právní nástupkyně společnosti Solfea

Žalovaní: Roger Ducloux, Josée Ducloux roz. Lecay

Předběžná otázka

Umožňuje pravidlo vyplývající ze směrnice 98/7/ES ze dne 16. února 1998 ⁽¹⁾ a směrnice 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 ⁽²⁾, podle kterého ve francouzské verzi: „Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1“ [„Výsledek výpočtu se vyjadřuje s přesností na nejméně jedno desetinné místo. Je-li hodnota číslice na následujícím desetinném místě větší nebo rovna 5, hodnota číslice na příslušném desetinném místě se zvyšuje o jednu“], aby byla RPSN uvedena ve výši 5,95 % považována za přesnou, když roční procentní sazba nákladů spotřebitelského úvěru byla ve výši 5,97377 %?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES ze dne 16. února 1998, kterou se mění směrnice 87/102/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (Úř. věst. L 101, s. 17).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 3. listopadu 2017 – Ministerio de Defensa v. Ana de Diego Porras

(Věc C-619/17)

(2018/C 022/38)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Ministerio de Defensa

Další účastnice řízení: Ana de Diego Porras

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice 1999/70⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví žádné odstupné pro případ skončení prozatímního pracovního poměru na dobu určitou, uzavřeného za účelem zastupování jiného pracovníka, jenž má nárok na zachování pracovního místa, je-li takové skončení důsledkem návratu zastupovaného pracovníka, a která naopak stanoví takové odstupné pro případ skončení pracovního poměru z jiných zákonem vymezených důvodů?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, spadá takové opatření, jako je opatření stanovené španělským zákonodárcem a spočívající ve stanovení odstupného ve výši 12násobku denní mzdy za každý odpracovaný rok, jež má být pracovníkovi vyplaceno při skončení dočasného pracovního poměru uplynutím smluvené doby nebo dosažením smluveného účelu, i když v jeho rámci došlo k uzavření jen jedné pracovní smlouvy, do působnosti ustanovení 5 rámcové dohody?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, je zákonné ustanovení, které pracovníkům se smlouvou na dobu určitou přiznává při skončení pracovního poměru uplynutím smluvené doby nebo dosažením smluveného účelu odstupné ve výši 12násobku denní mzdy za každý odpracovaný rok, ale nepřiznává takové odstupné pracovníkům se smlouvou na dobu určitou, jejichž pracovní poměr je uzavřen prozatímně za účelem zastupování pracovníka, jenž má nárok na zachování pracovního místa, v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, p. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Székesfehérvári Törvényszék (Maďarsko) dne 2. listopadu 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe v. Fővárosi Törvényszék

(Věc C-620/17)

(2018/C 022/39)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Székesfehérvári Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Fővárosi Törvényszék

Předběžné otázky

1. Mají být základní zásady a ustanovení unijního práva (zejména čl. 4 odst. 3 SEU a požadavek jednotného výkladu), jak je vyložil Soudní důr Evropské unie zejména v rozsudku ve věci Köbler, vykládány v tom smyslu, že určení odpovědnosti soudu členského státu, který v posledním stupni rozhodne rozsudkem, který porušuje unijní právo, se zakládá výhradně na vnitrostátním právu či na kritériích stanovených vnitrostátním právem? Mají být v případě záporné odpovědi základní zásady a ustanovení unijního práva, zejména tři kritéria pro určení odpovědnosti „státu“, které Soudní důr Evropské unie stanovil ve věci Köbler, vykládány v tom smyslu, že splnění podmínek odpovědnosti členského státu za porušení unijního práva, kterého se dopustily soudy tohoto státu, se má posuzovat na základě vnitrostátního práva?
2. Mají být základní zásady a ustanovení unijního práva (zejména čl. 4 odst. 3 SEU a požadavek jednotného výkladu), zvláštní rozsudky Soudního dvora Evropské unie týkající se odpovědnosti členského státu vydané mimo jiné ve věcech Francovich, Brasserie du P[ê]cheur a Köbler, vykládány v tom smyslu, že nabytí právní moci rozsudků, které porušují unijní právo, vydaných soudy členského státu, které rozhodovaly v posledním stupni, vylučuje určení odpovědnosti členského státu za škodu?
3. Je přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek přesahujících prahové hodnoty Společenství, a soudní přezkum správního rozhodnutí vydaného v uvedeném řízení s ohledem na směrnici 89/665/EHS, pozměněnou směrnicí 2007/66/ES⁽¹⁾, a na směrnici 92/13/EHS, relevantní pro účely unijního práva? Je v případě kladné odpovědi unijní právo a judikatura Soudního dvora Evropské unie (mimo jiné rozsudky vydané ve věcech Kühne & Heitz, Kapferer a zejména Impresa Pizzarotti) relevantní, pokud jde o nezbytnost připustit obnovu řízení jako mimořádný opravný prostředek, který vyplývá z vnitrostátního práva, v souvislosti se soudním přezkumem správního rozhodnutí vydaného v uvedeném přezkumném řízení při zadávání veřejných zakázek?
4. Mají být směrnice týkající se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (konkrétně směrnice 89/665/EHS, která byla mezitím změněna směrnicí 2007/66/ES, a směrnice 92/13/EHS) vykládány v tom smyslu, že jim neodporuje vnitrostátní právní úprava, podle které vnitrostátní soudy, které projednávají spor ve věci samé, nemusí zohlednit skutečnost, která má být přezkoumána podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie – vydaného v předběžném řízení v souvislosti s přezkumným řízením při zadávání veřejných zakázek – a kterou navíc nezohledňují ani vnitrostátní soudy, které rozhodují v řízení zahájeném na návrh na obnovu řízení podaný proti rozhodnutí vydanému v sporu ve věci samé?
5. Mají být směrnice Rady 89/665/EHS z 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, zejména její čl. 1 odst. 1 a 3, a směrnice Rady 92/13/EHS ze dne [25.] února 1992, o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, zejména její články 1 a 2 – zvláště s ohledem na rozsudky vydané ve věcech Willy Kempter, Pannon GSM a VB Pénzügyi Lízing, jakož i Kühne & Heitz, Kapferer a Impresa Pizzarotti –, vykládány v tom smyslu, že je v souladu s uvedenými směrnicemi, s požadavkem účinné soudní ochrany a se zásadou ekvivalence a efektivity taková vnitrostátní právní úprava nebo její uplatňování, podle které navzdory tomu, že rozsudek Soudního dvora Evropské unie vydaný v předběžném řízení před vydáním rozsudku v řízení ve druhém stupni stanoví relevantní výklad ustanovení unijního práva, soud rozhodující ve věci samé výklad odmítne z důvodu opožděnosti, a soud vyššího stupně později rozhodne, že obnova řízení není přípustná?
6. Pokud na základě vnitrostátního práva musí být povolena obnova řízení v zájmu obnovení ústavnosti podle nového rozhodnutí Ústavního soudu, neměla by v souladu se zásadou ekvivalence a zásadou stanovenou v rozsudku Transportes Urbanos být povolena obnova řízení v případě, kdy z důvodu ustanovení vnitrostátního práva týkajících se procesních lhůt v řízení ve věci samé nebylo možné zohlednit rozsudek Soudního dvora Evropské unie?

7. Mají být směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, zejména její čl. 1 odst. 1 a 3, a směrnice Rady 92/13/EHS ze dne [25.] února 1992, o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, zejména její články 1 a 2, s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie Willy Kempter (C-2/06), podle kterého se jednotlivec nemusí zvlášť dovolávat judikatury Soudního dvora, vykládány v tom smyslu, že přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek upravené uvedenými směrnicemi lze zahájit jen na základě opravného prostředku, který obsahuje výslovný popis namítaného porušení v rámci zadávání veřejných zakázek a navíc je v něm přesně uvedeno porušené ustanovení týkající se zadávání veřejných zakázek – konkrétní článek a odstavec –, jinými slovy, že v přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek lze přezkoumat pouze porušení, které navrhovatel uvedl prostřednictvím odkazu na porušené ustanovení týkající se zadávání veřejných zakázek – konkrétní článek a odstavec –, zatímco v kterémkoli jiném správním a občanském soudním řízení stačí, aby jednotlivec uvedl skutečnosti a důkazy uvedené na jejich podporu a příslušný orgán nebo soud rozhodne o návrhu v souladu s jeho obsahem?
8. Má být požadavek týkající se dostatečně závažného porušení stanovená v rozsudcích Köbler a Traghetti [del Mediterraneo] vykládán v tom smyslu, že o takové porušení nejde, pokud soud rozhodující v posledním stupni ve zjevném rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie, která byla citovaná s nejvyšší mírou podrobnosti – a která se dokonce opírá o různá právní stanoviska –, zamítne žádost jednotlivce o podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se nezbytnosti připustit obnovu řízení a to na základě absurdního odůvodnění, že unijní právo – v tomto případě zejména směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS – neobsahuje ustanovení, která by upravovala obnovu řízení, ačkoli v této souvislosti byla též s nejvyšší mírou podrobnosti citována relevantní judikatura Soudního dvora Evropské unie, a to včetně rozsudku Impresa Pizzarotti, v němž se právě v souvislosti s postupem zadávání veřejných zakázek konstatuje, že je obnova řízení nezbytná? S přihlédnutím k rozsudku Soudního dvora Evropské unie CILFIT (C-283/81), s jakou mírou podrobnosti musí vnitrostátní soud odůvodnit nepřipuštění obnovy řízení, pokud se odkloní od závazného právního výkladu provedeného Soudním dvorem?
9. Mají být zásada účinné soudní ochrany a zásada ekvivalence uvedené v článku 19 SEU a čl. 4 odst. 3 SEU, svoboda usazování a volný pohyb služeb stanovené v článku 49 SFEU, a směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, jakož i směrnice 89/665/EHS, 92/13/EHS a 2007/66/ES vykládány v tom smyslu, že [nebrání tomu], aby příslušné orgány a soudy ve zjevném rozporu s použitelným unijním právem postupně zamítly všechny opravné prostředky podané žalobcem z toho důvodu, že se nemohl účastnit postupu zadávání veřejných zakázek, přičemž při podání uvedených opravných prostředků je třeba vypracovat řadu dokumentů, které vyžadují vynaložení značného množství času a peněz, nebo se účastnit slyšení, a ačkoli je pravda, že teoreticky existuje možnost určit odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu soudní moc, relevantní právní úprava žalobci odnímá možnost žádat od soudu náhradu škody způsobené v důsledku protiprávních opatření?
10. Mají být zásady stanovené v rozsudcích Köbler, Traghetti [del Mediterraneo] a Sa[n] Giorgio vykládány v tom smyslu, že nelze nahradit škodu způsobenou tím, že soud členského státu rozhodující v posledním stupni v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora nevyhověl návrhu na obnovu řízení včas podanému jednotlivcem, který v jeho rámci mohl žádat o náhradu vynaložených nákladů?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. 2007, L 335, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 3. listopadu 2017 – Kiss Gyula v. CIB Bank Zrt. a další

(Věc C-621/17)

(2018/C 022/40)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gyula Kiss

Žalovaní: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Předběžné otázky

- 1) Musí se požadavek jasnosti a srozumitelnosti, který je stanoven v čl. 4 odst. 2 a v článku 5 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice“) ⁽¹⁾, vykládat v tom smyslu, že ujednání smlouvy o spotřebitelském úvěru, které nebylo individuálně sjednáno, tento požadavek splňuje, pokud přesně stanoví výši poplatků, provizí a dalších výdajů (dále jen souhrnně „poplatky“), jež musí nést spotřebitel, jakož i metodu jejich výpočtu a okamžik jejich splatnosti, avšak neupřesňuje, za jaké konkrétní služby mají být tyto poplatky zaplacený; anebo musí být vykládán v tom smyslu, že ve smlouvě musí být rovněž uvedeno, o jaké konkrétní služby se jedná? Postačuje v poslední jmenovaném případě to, že lze obsah poskytované služby vyvodit z označení příslušného poplatku?
- 2) Musí se čl. 3 odst. 1 směrnice vykládat v tom smyslu, že smluvní ujednání o poplatcích použité v projednávané věci, které neumožňuje, aby bylo ze smlouvy jednoznačně vyvozeno, jaké konkrétní služby jsou za zaplacení těchto poplatků poskytovány, způsobuje v rozporu s požadavkem poctivosti významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Investigatory Powers Tribunal – London (Spojené království) dne 31. října 2017 – Privacy International v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs a další

(Věc C-623/17)

(2018/C 022/41)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Investigatory Powers Tribunal – London

Účastníci původního řízení

Žalobce: Privacy International

Žalovaní: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Předběžné otázky

V případě, že:

- a. možnosti BZA ⁽¹⁾ využívat HKÚ ⁽²⁾, které jsou jim dodány, jsou nezbytné pro ochranu národní bezpečnosti Spojeného království, včetně oblastí boje proti terorismu, kontrašpionáže a boje proti šíření jaderných zbraní;
 - b. základním rysem využívání HKÚ ze strany BZA je odhalování dosud neznámých hrozeb pro národní bezpečnost prostřednictvím neadresných hromadných metod, které jsou závislé na shromažďování HKÚ na jednom místě. Jeho hlavní užitečnost spočívá v rychlé identifikaci a rozpracování cílů, jakož i v poskytnutí základny pro činnost v případě bezprostředního ohrožení;
 - c. poskytovatel sítě elektronických komunikací tudíž nemá povinnost uchovávat HKÚ (mimo dobu své obvyklé obchodní potřeby), které jsou tak uchovávány pouze státem (BZA);
 - d. vnitrostátní soud je názoru (s výhradou některých vyhrazených otázek), že záruky týkající se využívání HKÚ ze strany BZA jsou v souladu s požadavky EÚLP ⁽³⁾;
 - e. vnitrostátní soud je názoru, že při uplatnění podmínek stanovených v bodech 119 až 125 rozsudku [ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson, C-203/15 a C-698/15] („podmínky Watson“) by byla zmařena opatření přijatá BZA za účelem ochrany národní bezpečnosti, čímž by došlo k ohrožení národní bezpečnosti Spojeného království;
- 1) Spadá požadavek v pokynu ministra adresovaný poskytovateli sítě elektronických komunikací, aby poskytoval hromadné komunikační údaje bezpečnostním a zpravodajským agenturám („BZA“) členského státu, s ohledem na článek 4 TEU a čl. 1 odst. 3 směrnice 2002/58/ES ⁽⁴⁾ o soukromí a elektronických komunikacích, do oblasti působnosti unijního práva a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích?
 - 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, bude se na takový pokyn ministra vztahovat jakákoliv z podmínek Watson nebo jakákoli jiná podmínka nad rámec těch stanovených v EÚLP? A pokud ano, jak a v jakém rozsahu se tyto podmínky uplatní, vzhledem k nezbytnosti využívání metod hromadného shromažďování a automatického zpracovávání ze strany BZA za účelem ochrany národní bezpečnosti a vzhledem k rozsahu, ve kterém tyto možnosti, jež jsou jinak v souladu s EÚLP, mohou být uplatněním takových podmínek kriticky oslabeny?

⁽¹⁾ Bezpečnostní a zpravodajské agentury.

⁽²⁾ Hromadné komunikační údaje.

⁽³⁾ Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinskim Sudem u Rijeci (Chorvatsko) dne 9. listopadu 2017 – Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Věc C-630/17)

(2018/C 022/42)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski Sud u Rijeci

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Anica Milivojević

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 56 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání ustanovením Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (zákon o neplatnosti smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených v Chorvatské republice s věřitelem bez oprávnění; Narodne novine č. 72/2017), zejména ustanovení článku 10 uvedeného zákona, který stanoví absolutní neplatnost smluv o úvěru a jiných právních jednání navazujících na smlouvu o úvěru uzavřenou mezi dlužníkem (ve smyslu článku 1 a čl. 2 první odrážky uvedeného zákona) a věřitelem bez oprávnění (ve smyslu článku 2 druhé odrážky téhož zákona) nebo na ní založených, i když byly uzavřeny před účinností uvedeného zákona, a to od okamžiku jejich uzavření, přičemž v důsledku toho má každá smluvní strana povinnost vrátit druhé smluvní straně všechno, co na základě neplatné smlouvy přijala, a v případě, že vrácení není možné nebo jej povaha plnění neumožňuje, zaplatit přiměřenou peněžitou náhradu na základě cen platných v době soudního rozhodnutí[?]
- 2) Musí být nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepřacované znění), konkrétně jeho čl. 4 odst. 1 a článek 25, vykládáno v tom smyslu, že brání ustanovením čl. 8 odst. 1 a 2 zákona o neplatnosti smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených v Chorvatské republice s věřitelem bez oprávnění (Narodne novine č. 72/2017), která stanoví, že ve sporech týkajících se smluv o úvěru s mezinárodním prvkem ve smyslu uvedeného zákona může dlužník podat proti věřiteli bez oprávnění žalobu u soudů státu, ve kterém má sídlo věřitel bez oprávnění, anebo bez ohledu na sídlo věřitele bez oprávnění u soudů místa, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník, zatímco věřitel bez oprávnění ve smyslu uvedeného zákona může žalobu proti dlužníkovi podat jen u soudů státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník[?]
- 3) Jedná se v případě, kdy úvěrovaným je fyzická osoba, která smlouvu o úvěru uzavřela za účelem investování do prázdninových apartmánů s cílem vyvíjet pronajimatelskou činnost, jejíž podstatou je poskytovat turistům ubytovací služby v soukromí, o smlouvu uzavřenou spotřebitelem ve smyslu čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 a jiných předpisů unijního práva[?]
- 4) Musí být čl. 24 bod 1 nařízení č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že k rozhodnutí o žalobě na určení neplatnosti smlouvy o úvěru a souvisejících prohlášení o zřízení zástavního práva, jakož i na zrušení vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí, když k zajištění splnění povinností ze smlouvy o úvěru bylo zřízeno zástavní právo k nemovitostem dlužníka na území Chorvatské republiky, jsou příslušné soudy Chorvatské republiky[?]

Žaloba podaná dne 5. prosince 2017 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-678/17)

(2018/C 022/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. J. Loewenthal, A. Bouchagiar, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Irsko tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu získat od Apple Sales International a Apple Operations Europe zpět protiprávní státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem na základě článku 1 rozhodnutí Komise (EU) 2017/1283 ze dne 30. srpna 2016 o státní podpoře SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN)(ex 2014/CP) poskytnuté Irskem společností Apple [...]⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2 a 3 tohoto rozhodnutí, jakož i z čl. 108 odst. 2 SFEU;
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. srpna 2016 ve věci SA.38373 mělo Irsko do čtyř měsíců získat zpět protiprávní a neslučitelnou státní podporu poskytnutou společností Apple Sales International („ASI“) a Apple Operations Europe („AOE“). Státní podpora vyplývala ze dvou daňových rozhodnutí Irska vydaných ve prospěch ASI a AOE dne 29. ledna 1991 a 23. května 2007, která těmto společnostem umožnila založit každoročně až do roku 2014 povinnost ke korporační dani v Irsku.

Irsko tuto státní podporu nezískalo zpět do čtyř měsíců od oznámení rozhodnutí Komise, jak mělo povinnost učinit. Irsko dále nepřijalo všechna opatření nezbytná k dosažení souladu s rozhodnutím Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 187, s 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Red Bull v. EUIPO – Optimum Mark (Kombinace modré a stříbrné barvy)

(Spojené věci T-101/15 a T-102/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Ochranná známka Evropské unie tvořená kombinací modré a stříbrné barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Dostatečně jasné a přesné grafické ztvárnění — Nezbytnost systematického uspořádání, které přiřazuje barvy předem určeným a stálým způsobem — Legitimní očekávání — Článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Rakousko) (zástupce: A. Renck, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Vedlejší účastník řízení podporující žalobkyni: Marques (Leicester, Spojené království) (zástupci: původně R. Mallinson a F. Delord, poté R. Mallinson, solicitors)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Optimum Mark sp. z o. o. (Varšava, Polsko) (zástupci: R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik a E. Jaroszyńska-Kozłowska, advokáti)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti dvěma rozhodnutím prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. prosince 2014 (věci R 2037/2013-1 a R 2036/2013-1), týkajícím se dvou řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Optimum Mark a Red Bull

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Red Bull GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Optimum Mark sp. z o.o.
3. Marques ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – adp Gauselmann v. EUIPO – (Juwel)

(Věc T-31/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známky Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Juwel — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Německo) (zástupce: P. Koch Moreno, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Schifko a A. Söder, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. listopadu 2015 (věc R 2571/2014-1) týkajícímu se se zápisu slovního označení Juwel jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti *adp Gauselmann GmbH* se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – Polskie Zdroje v. EUIPO (perlage)

(Věc T-239/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie perlage — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/46)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k. (Varšava, Polsko) (zástupce: T. Gawrylczyk, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. března 2016 (věc R 1129/2015-5), týkajícímu se přihlášky slovního označení perlage jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti *Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k.* se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – Steel Invest & Finance (Luxembourg) v. Komise(Věc T-254/16) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Ocelářské odvětví — Podpory poskytnuté Belgií ve prospěch několika podniků ocelářského odvětví — Rozhodnutí, kterým byly prohlášeny podpory za neslučitelné s vnitřním trhem a kterým bylo nařízeno jejich navrácení — Povinnost uvést odůvodnění — Pojem státní podpora — Zvýhodnění — Kritérium soukromého investora“

(2018/C 022/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA (Strassen, Lucembursko) (zástupce: E. van den Broucke, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně É. Gippini Fournier a K. Herrmann, poté É. Gippini Fournier, V. Bottka a G. Luengo, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU, který zní na částečné zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/2041 ze dne 20. ledna 2016 o státních podporách SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), které poskytla Belgie ve prospěch skupiny Duferco (Úř. věst. 2016, L 314, s. 22).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA ponese vlastní náklady řízení.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – FTI Touristik v. EUIPO – Prantner a Giersch (Fl)(Věc T-475/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Fl — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie fly.de — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FTI Touristik GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: A. Parr, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Harald Prantner (Hamburk, Německo) a Daniel Giersch (Monako, Monako) (zástupci: S. Eble a Y.-A. Wolff, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. června 2016 (věc R 480/2015–5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností FTI Touristik a H. Prantnerem a D. Gierschem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti FTI Touristik GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2017 – Bilde v. Parlament

(Věc T-633/16) (¹)

„Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvky na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Electa una via — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost odůvodnění — Legitimní očekávání — Politická práva — Rovné zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Skutkový omyl — Proporcionalita“

(2018/C 022/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dominique Bilde (Lagarde, Francie) (zástupce: G. Sauveur, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: G. Corstens a S. Seyr, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer, R. Meyer a A. Jensen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a žádající zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 23. června 2016 týkajícího se vrácení částky 40 320 eur ze strany žalobkyně, která byla neoprávněně vyplacena na parlamentní asistenci, oznámení a prováděcích opatření tohoto rozhodnutí, které jsou obsaženy v dopisech generálního ředitele finančního ředitelství Evropského parlamentu ze dne 30. června a 6. července 2016, jakož i oznámení o dluhu ze dne 29. června 2016 vydaného na základě uvedeného rozhodnutí, a rovněž návrh založený na článku 268 SFEU a znějící na náhradu škody, která byla žalobkyni údajně způsobena zejména v důsledku uvedeného rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Dominique Bilde ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložil Evropský parlament.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2017 – Montel v. Parlament(Věc T-634/16) ⁽¹⁾

„Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvky na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Electa una via — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost uvést odůvodnění — Legitimní očekávání — Politická práva — Rovnost zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Skutkový omyl — Proporcionalita“

(2018/C 022/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sophie Montel (Saint-Vit, Francie) (zástupce: G. Sauveur, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: G. Corstens a S. Seyr, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer, R. Meyer A. Jensen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh vycházející z článku 263 SFEU na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 24. června 2016 na vrácení částky 77 276,42 eur ze strany žalobkyně, která jí byla neoprávněně vyplacena za parlamentní asistenci, oznámení a prováděcích opatření k tomuto rozhodnutí, které jsou obsaženy v dopisech generálního finančního ředitele Parlamentu ze dne 5. a 6. července 2016, jakož i související výzvy k úhradě ze dne 4. července 2016 a dále návrh vycházející z článku 268 SFEU na náhradu škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla zejména v důsledku uvedeného rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 24. června 2016 na vrácení částky 77 276,42 eur paní Sophie Montel, která jí byla neoprávněně vyplacena za parlamentní asistenci a související výzva k úhradě ze dne 4. července 2016 se zrušují v rozsahu, v němž se týkají částek vyplacených za období od měsíce února do měsíce dubna 2015.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret v. EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON)(Věc T-687/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie STYLO & KOTON — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Příklad, kdy se nejedná o nedostatek dobré víry“

(2018/C 022/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (zástupci: J. Güell Serra a E. Stoyanov Edisonov, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Joaquín Nadal Esteban (Alcobendas, Španělsko) (zástupce: J. Donoso Romero, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. června 2016 (věc R 1779/2015-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret a J. Nadal Estebanem

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 410, 7.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Hanso Holding v. EUIPO (REAL)

(Věc T-798/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie REAL — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hanso Holding AS (Tromsø, Norsko) (zástupce: M. Wirtz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. září 2016 (věc R 2405/2015-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení REAL jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Hanso Holding AS se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Toontrack Music v. EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)(Věc T-895/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SUPERIOR DRUMMER — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 – [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/53)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Toontrack Music AB (Umeå, Švédsko) (zástupce: L.-E. Ström, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Palmero Cabezas, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. října 2016 (věc R 2438/2015-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení SUPERIOR DRUMMER jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Toontrack Music AB se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2017 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)(Věc T-909/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie NRIM Life Sciences — Starší slovní ochranná známka RYM — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/2001]“

(2018/C 022/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: S. Correa Rodríguez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO: Anil K. Sharma (Hillingdon, Spojené království)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2016 (věc R 2376/2015-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Laboratorios Ern a A. M. Sharmou.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Laboratorios Ern, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 – Mackevision Medien Design v. EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Věc T-50/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TO CREATE REALITY — Ochranná známka tvořená reklamním sloganem — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 022/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Německo) (zástupci: E. Stolz, U. Stelzenmüller a J. Weiser, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Graul a S. Hanne, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2016 (věc R 995/2016-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení TO CREATE REALITY jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2017 – Digital Rights Ireland v. Komise

(Věc T-670/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Prostor svobody, práva a bezpečnosti — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Přenos osobních údajů do Spojených států — Nezisková organizace založená podle irského práva — Neexistence ochrany osobních údajů právnických osob — Správce — Žaloba jménem členů a podpůrců — Žaloba ve veřejném zájmu — Nepřípustnost“

(2018/C 022/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irsko) (zástupce: E. McGarr, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Kranenborg a D. Nardi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/1250 ze dne 12. července 2016 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající úrovni ochrany poskytované štítem EU-USA na ochranu soukromí (Úř. věst. 2016, L 207 s. 1).

Výrok

- 1) Žaloba je nepřipustná.
- 2) Není třeba rozhodnout o návrzích na vstup České republiky, Spolkové republiky Německo, Irsko, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Spojených států amerických, Nizozemského království, Francouzské republiky, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs a Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) do řízení jako vedlejší účastníci.
- 3) Digital Rights Ireland Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení s výjimkou nákladů souvisejících s návrhy na vstup vedlejších účastníků do řízení.
- 4) Česká republika, Spolková republika Německo, Irsko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Spojené státy americké, Nizozemské království, Francouzská republika, BSA, Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs a UFC – Que choisir supporteront ponesou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup do řízení jako vedlejší účastníci.

(¹) Úř. věst. C 410, 7.11.2016.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. listopadu 2017 – Nexans France a Nexans v. Komise

(Věc T-423/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Elektrické kabely — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s určitými informacemi obsaženými v rozhodnutí, kterými bylo konstatováno porušení článku 101 SFEU — Návrh na vydání předběžného opatření — Neexistence naléhavosti“

(2018/C 022/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nexans France (Courbevoie, Francie) a Nexans (Courbevoie) (zástupci: G. Forwood, A. Rogers a A. Oh, a M. Powell, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet, G. Meessen a I. Zaloguin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2017) 3051 final ze dne 2. května 2017 o žádosti o důvěrné zacházení (věc COMP/AT.39610 – Elektrické kabely) v rozsahu, v němž byla tato žádost zamítnuta, pokud jde o informace nashromážděné od žalobkyně a dalšího hospodářského subjektu, a dále návrh na to, aby byla Komisi uložena povinnost nezveřejňovat znění rozhodnutí C(2014) 2139 final ze dne 2. dubna 2014 (věc COMP/AT.39610 – Elektrické kabely) obsahující tyto informace.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.

- 2) Usnesení ze dne 12. července 2017, *Nexans France a Nexans v. Komise* (T-423/17 R), se zrušuje.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Ruiz Jayo a další v. SRB

(Věc T-526/17)

(2018/C 022/58)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: María Concepción Ruiz Jayo (Madrid, Španělsko) a dalších 3499 žalobců (zástupci: S. Rodríguez Bajón, F. Cremades García a M. Ruiz Núñez, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunal:

- připustil tuto žalobu na neplatnost a rozhodl, že žaloba je opodstatněná;
- v souladu s článkem 277 SFEU určil, že nařízení (EU) č. 806/2014 nebo podpůrně článek 21, čl. 22 odst. 2 písm. a) a článek 24, jakož i články 18 a 23 citovaného nařízení (EU) č. 806/2014 se nepoužijí;
- zrušil napadené rozhodnutí SRB;
- uložil SRB povinnost nahradit žalobcům škody, které jim vznikly v důsledku uplatnění předpisů, které jsou v rozporu s unijním právem;
- podpůrně uložil SRB povinnost vyplatit žalobcům odškodnění akcionářům nebo věřitelům s tím, že ocenění Banco Popular [Español] předložené žalobci uzná za konečné ocenění podle nařízení č. 806/2014, aby vyhodnotil, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadekového řízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se schvaluje program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 5. října 2017 – García Gómez a další v. SRB

(Věc T-693/17)

(2018/C 022/59)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Abel García Gómez (Torrevieja, Španělsko) a dalších 2 199 žalobců (zástupci: J. Cremades García, S. Rodríguez Bajón a M. F. Ruiz Núñez, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- připustil tuto žalobu na neplatnost a rozhodl, že žaloba je opodstatněná;
- v souladu s článkem 277 SFEU určil, že nařízení (EU) č. 806/2014 nebo podpůrně článek 21, čl. 22 odst. 2 písm. a) a článek 24, jakož i články 18 a 23 citovaného nařízení (EU) č. 806/2014 se nepoužijí;
- zrušil napadené rozhodnutí SRB;
- uložil SRB povinnost nahradit žalobcům škody, které jim vznikly v důsledku uplatnění předpisů, které jsou v rozporu s unijním právem;
- podpůrně uložil SRB povinnost vyplatit žalobcům odškodnění akcionářům nebo věřitelům s tím, že ocenění Banco Popular [Espanol] předložené žalobci uzná za konečné ocenění podle nařízení č. 806/2014, aby vyhodnotil, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadekového řízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se schvaluje program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17; *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17; *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 23. října 2017 – DuPont de Nemours a další v. Komise

(Věc T-719/17)

(2018/C 022/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: DuPont de Nemours (Deutschland) GmbH (Neu-Isenburg, Německo) a 12 dalších (zástupci: D. Waelbroeck, I. Antypas a A. Accarain, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise (EU) 2017/1496 ze dne 23. srpna 2017, pokud jde o neobnovení schválení účinné látky flupyrsulfuron-methyl (dále jen „FPS“) a zrušení povolení k uvedení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto látku na trh ⁽¹⁾,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení nařízení o přípravcích na ochranu rostlin (č. 1107/2009) ⁽²⁾, nařízení o obnovení zařazení (č. 1141/2010) ⁽³⁾, nařízení o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (1272/2008) ⁽⁴⁾ a směrnice o zvířatech používaných pro vědecké účely (2010/63) ⁽⁵⁾:

- žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s nařízením o obnovení zařazení (č. 1141/2010) a s příručkou pro obnovování (SANCO/10387/2010 rev. 8), jelikož EFSA přehodnotil profil nebezpečnosti FPS navzdory nezměněnému stavu vědeckého poznání a platnému právnímu rámci,
- žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s nařízením o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (č. 1272/2008) a s příručkou Komise ohledně metabolitů v podzemních vodách (Sanco/221/2000 rev.10), jelikož EFSA vycházel při předpokladu toxicity tří metabolitů v podzemních vodách ze svého vlastního návrhu klasifikace rizik FPS,
- žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s předpisy unijního práva ohledně experimentů na zvířatech obsažených v nařízení o přípravcích na ochranu rostlin (č. 1107/2009) a směrnici o zvířatech používaných pro vědecké účely (2010/63), jelikož EFSA konstatoval nedostatek informací pro další studie genotoxicity, aniž by náležitě zohlednil veškeré důkazy a navzdory neexistenci prokázané nutnosti dalších testů.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že [EFSA] vycházel z nových a nedoložených pokynů, což je v rozporu se zásadou právní jistoty, právem na obhajobu, jakož i s různými ustanoveními unijního práva:

- žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu se zásadou právní jistoty, právem žadatele o obnovení na obhajobu, jakož i s několika ustanoveními unijního práva, jelikož EFSA provedl posouzení genotoxicity dvou metabolitů FPS na základě nových a neschválených vědeckých stanovisek, která jsou nyní přezkoumávána, což ho vedlo k umělému konstatování nedostatku informací ve spisu pro obnovení, přičemž žalobkyni nebylo umožněno k tomuto posouzení zaujmout stanovisko.

3. Třetí žalobní důvod vychází z absence kompletního posouzení rizik, v rozporu s právem na obhajobu, jakož i s různými ustanoveními unijního práva:

- Žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s právem žadatele o obnovení na obhajobu a s několika ustanoveními unijního práva, jelikož Komise při rozhodnutí o zákazu FPS vycházela výhradně ze závěrů EFSA, aniž by zohlednila všechny vědecké údaje podírající jeho bezpečnost, zejména doplňující studie uskutečněné dobrovolně žadatelem o obnovení v reakci na údajný nedostatek dat a obavy uváděné ze strany EFSA, jakož i hodnocení zpravodajského členského státu a komentářů ostatních členských států během přezkumu obnovení.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality:

- žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je zjevně nepřiměřené celkovému bezpečnostnímu profilu FPS a že Komise mohla na údajné obavy, na nichž je napadené nařízení založeno, reagovat méně omezujícími opatřeními neobsahujícími zákaz používání FPS, například použitím postupu týkajícího se potvrzujících informací stanoveného v čl. 6 písm. f) nařízení o přípravcích na ochranu rostlin (č. 1107/2009) nebo opatřeními ke zmírnění rizika přijatými na vnitrostátní úrovni členskými státy Unie.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady nediskriminace:

- žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu nediskriminace tím, že ve své předchozí praxi na obavy údajně zakládající napadené nařízení vždy reagovala méně omezujícími opatřeními. Komise přitom dosud nikdy neodůvodnila úplný zákaz používání nějaké látky takovými obavami.

6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení zásad řádné správy a legitimního očekávání společnosti DuPont:

- žalobkyně tvrdí, že Komise neuskutečnila postup zkoumání FPS tak, jak měla, v důsledku čehož musela DuPont investovat značné zdroje do přípravy vědeckých spisů, které se v konečném důsledku ukázaly být zcela zbytečnými, jelikož Komise nečekaně změnila své stanovisko k některým obavám. Mimoto žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení ohrožuje dosažení cílů politiky hospodářské soutěže, které jsou základem útlumu oblasti FPS, který sama Komise uložila společnosti Dow/DuPont v rámci zabránění vytvoření dominantního postavení na trhu EHP s herbicidy pro obilniny. Tento špatný postup zkoumání FPS představuje porušení povinnosti řádné péče a zásad řádné správy a legitimního očekávání společnosti DuPont ze strany Komise.

- ⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1496 ze dne 23. srpna 2017, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh neobnovuje schválení účinné látky DPX KE 459 (flupyrsulfuron-methyl) a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. 2017, L 218, s. 7).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1141/2010 ze dne 7. prosince 2010, kterým se stanoví postup pro obnovení zařazení druhé skupiny účinných látek do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a kterým se vytváří seznam těchto látek (Úř. věst. 2010, L 322, s. 10).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely (Úř. věst. 2010, L 276, s. 33).

Žaloba podaná dne 26. října 2017 – PP a další v. ESVČ

(Věc T-727/17)

(2018/C 022/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: PP, PQ a UQ (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil

— přehledy mezd žalobců ze dne 3. února, 6. února a 20. března 2017, které jim byly zaslány e-mailem oddělením lidských zdrojů Evropské služby pro vnější činnost, jakož i pokud je to nezbytné, výplatní pásky, kterými jim byla přiznána platba příspěvků na vzdělání pro jejich děti;

— a konečně, pokud je to nezbytné, zrušil rozhodnutí AIPN ve formě e-mailu ze dne 15. prosince 2016, kterým jim bylo sděleno:

— že bylo vyhověno žádosti o náhradu nákladů na vzdělání přesahující strop pro příspěvek na vzdělání typu B za školní rok 2016/2017 a

— že každá částka přesahující tento strop nemůže v žádném případě překročit 9 704,16 eur;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody:

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti, jelikož napadené rozhodnutí žalované, kterým se stanoví maximální výše náhrady nákladů na vzdělání přesahující strop stanovený ve služebním řádu, jakož i poznámka ze dne 15. dubna 2016, na níž je toto rozhodnutí založeno a pokyny jsou v rozporu se služebním řádem úředníků Evropské unie a jeho přílohou X.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti individuálního rozhodnutí z následujících důvodů:
 - Porušení zásady předvídatelnosti, legitimního očekávání a právní jistoty a porušení zásady řádné správy, jakož i jejich nabytých práv;
 - Porušení práva na rodinu a práva na vzdělání;
 - Porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace;
 - Neprovedení zvážení zájmů a nedodržení zásady proporcionality přijatého opatření.

Žaloba podaná dne 24. října 2017 – Marinvest a Porting v. Komise

(Věc T-728/17)

(2018/C 022/62)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marinvest d.o.o. (Izola-Isola, Slovinsko) a Porting d.o.o. (Izola-Isola) (zástupci: G. Cecovini Amigoni a L. Daniele, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. července 2017, C (2017) 5049 final [Státní podpora SA.45220 (2016/FC) – Slovinsko – Údajná podpora ve prospěch Komunala Izola d.o.o.], které bylo oznámeno společností Marinvest a Porting dne 16. srpna 2017;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. července 2017, C (2017) 5049 final [Státní podpora SA.45220 (2016/FC) – Slovinsko – Údajná podpora ve prospěch Komunala Izola d.o.o.], které bylo oznámeno společností Marinvest a Porting dne 16. srpna 2017.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na kontradiktorní diskuzi, neboť v napadeném rozhodnutí byly použity zcela nové důvody, které nebyly zmíněné Komisí v dopise s výzvou předložit vyjádření, z porušení základního práva na řádnou správu, které je stanoveno v článku 41 Listiny, z porušení obecné zásady kontradiktornosti a z porušení čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589.
 - Odchylně od původního znění čl. 20 odst. 2 nařízení 659/1999, čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 přiznává zúčastněným stranám (které podaly stížnost) právo předložit připomínky již ve fázi předběžného šetření. Článek 24 odst. 2 je specifickým uplatněním základního práva na řádnou správu podle článku 41 Listiny a obecné zásady kontradiktornosti.

- V dané věci byla vážně porušena práva společností Marinvest a Porting zaručená v čl. 24 odst. 2. Je pravda, že Komise vyzvala stěžovatele k předložení připomínek dopisem ze dne 14. února 2017 a že společnosti Marinvest a Porting vyjádřily svůj postoj k předběžnému hodnocení obsaženému v tomto dopise. Nicméně Komise následně napadené konečné rozhodnutí zcela opřela o skutečnosti, které v dopise ze dne 14. února 2017 nebyly uvedeny ani zmíněny, a k nimž se tedy stěžovatelé nemohli vyjádřit.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na kontradiktorní diskuzi vzhledem k odepření přístupu ke spisu a možnosti být vyslechnut před přijetím konečného rozhodnutí, z porušení základního práva na řádnou správu uvedeného v článku 41 Listiny, z porušení obecné zásady kontradiktornosti, z porušení čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 a z nedostatku odůvodnění v projednávaném případě.
- Stěžovatelé požádali o možnost přístupu k dokumentům, které Komisi předložily slovinské úřady a o možnost sejít se s útvary Komise za účelem sdělení potřebných objasnění, zejména ve věci vlivu napadených opatření na hospodářskou soutěž a na obchod mezi členskými státy. Komise přijala napadené rozhodnutí, aniž nejprve zaslala požadované dokumenty a aniž se se stěžovateli sešla. Tím tak Komise porušila čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589, vykládaný v souladu s článkem 41 Listiny a s obecnou zásadou kontradiktornosti.
 - Možnost stěžovatelů vyjádřit se k předběžnému hodnocení provedenému Komisí ve smyslu čl. 24 odst. 2 nutně předpokládá právo na přístup ke spisu a právo požádat Komisi o schůzku. Tyto výsady jsou totiž nerozlučně spojeny s tímto základním právem. V projednávané věci nebylo odepření těchto práv odůvodněno.
3. Třetí žalobní důvod vychází z chybného výkladu pojmu státní podpora ve vztahu k podmínce ovlivnění přeshraničního obchodu, z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, z porušení Sdělení Komise o pojmu státní podpora, z porušení obecné zásady legitimního očekávání a z nedostatku odůvodnění v projednávaném případě.
- Podle judikatury Soudního dvora a podle Sdělení Komise o pojmu státní podpora poměrně malá velikost podniku, který je příjemcem, *a priori* nevylučuje možnost, že může být ovlivněn obchod mezi členskými státy. Veřejná podpora poskytnutá podniku, který poskytuje služby pouze na místní či regionální úrovni a neposkytuje služby mimo svůj stát původu, může mít přesto dopad na obchod mezi členskými státy, pokud tyto služby mohou být poskytovány podniky z jiných členských států (také prostřednictvím práva na usazování) a tato možnost není pouze hypotetická.
 - Komise zcela opominula, že společnosti Marinvest a Porting jsou stoprocentně kontrolovány společností Altan Prefabbricati se sídlem v Itálii. Tato společnost provedla významnou investici k výstavbě Marina d'Isola, která je nyní spravována prostřednictvím jejích dceřiných společností v režimu svobody usazování ve smyslu článku 49 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z chybného výkladu pojmu státní podpora ve vztahu k podmínce narušení hospodářské soutěže a ovlivnění přeshraničního obchodu, z nesprávného zjištění skutkových okolností a zkreslení skutkového stavu a z nedostatku odůvodnění v projednávaném případě.
- V napadeném rozhodnutí Komise vyloučila existenci ovlivnění obchodu mezi členskými státy a zaměřila se hlavně na skutečnost, že služby nabízené společností Marina di Komunala Izola by nebyly schopné přilákat potenciální zákaznické služby nabízených žalobkyněmi.
 - Zjištění skutkových okolností Komisí je chybné. Vedle turistického přístavu společností Marinvest a Porting existuje ještě další zařízení spravované podnikem, který je příjemcem podpory (Komunala Izola) a poskytuje podobné služby s potenciální nabídkou zhruba 505 kotvišť prováděnou prostřednictvím internetové stránky taktéž v italštině všem potenciálním zákazníkům.

Žaloba podaná dne 30. října 2017 – Escribà Serra a další v. SRB**(Věc T-731/17)**

(2018/C 022/63)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobci: Juan Escribà Serra (Girona, Španělsko) a dalších 8 žalobců (zástupci: R. Vallina Hoset a A. Lois Perreau de Pinninck, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- určil mimosmluvní odpovědnost Jednotného výboru pro řešení krizí a uložil tomuto Výboru povinnost nahradit škodu způsobenou žalobcům v důsledku veškerých jeho jednání a opomenutí, která vedla k naprostému zmaření investic do podřízených dluhopisů Banco Popular Español, S.A.;
- uložil Jednotnému výboru povinnost zaplatit: následujícím žalobcům, z titulu náhrady způsobené škody (dále jen „nárokovatelná částka“), částku 1 726 504 eura, a sice konkrétně:
 - Ramónu Romaguerovi Amatovi: 1 071 602,94 eura;
 - společnosti Cerámica Puigdemont: 260 437,16 eura;
 - Marii Dolors Guell Parnau: 52 524,35 eur;
 - Enriquemu Escribà Nadalovi: 70 838,57 eura;
 - Joanu Escribà Serře a Marii Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 eura;
 - Laie Escribà Nadal a Marii Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 eura;
 - Josému Sabaterovi Comasovi a Marii Inmaculadě Urgellés Bosch: 94 004,56 eura;
- rozhodl, že nárokovatelná částka se navyšuje o vyrovnávací úroky plynoucí od 7. června 2017 do vyhlášení rozsudku, jímž bude rozhodnuto o této žalobě;
- rozhodl, že nárokovatelná částka se navyšuje o příslušné úroky z prodlení plynoucí ode dne vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení nárokovatelné částky a v sazbě, kterou ECB stanoví pro své operace refinancování, zvýšené o dva procentní body;
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věci T-659/17, Vallina Fonseca v. SRB.

Žaloba podaná dne 3. listopadu 2017 – ViaSat v. Komise**(Věc T-734/17)**

(2018/C 022/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà, a S. Semey, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní záporné rozhodnutí Komise ze dne 24. srpna 2017 vyplývající z toho, že Evropská komise ve stanovené lhůtě neodpověděla v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 na potvrzující žádost žalobkyně ze dne 10. července 2017 o zpřístupnění dokumentů související s žádostí o zpřístupnění dokumentů ze dne 2. května 2017 č. 2017/2592, v rozsahu, v němž se týká informací poskytnutých či vyměněných v rámci veřejného výběrového řízení na celoevropský systém mobilních satelitních služeb;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených vedlejšími účastníky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění ve smyslu čl. 296 odst. 2 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise neposoudila požadované dokumenty konkrétně a jednotlivě.

Žaloba podaná dne 3. listopadu – STIF-IDF v. Komise

(Věc T-738/17)

(2018/C 022/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) (Paříž, Francie) (zástupci: B. Le Bret a C. Rydzynski, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž v článku 3 kvalifikuje „příspěvky typu C2 poskytnuté společností STIF v rámci smlouvy CT2“ jako „režim podpor, který byl protiprávně zaveden“, ale který je slučitelný s vnitřním trhem;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, jímž je údajně stíženo napadené rozhodnutí v této věci, a sice rozhodnutí Komise (EU) 2017/1470 ze dne 2. února 2017 týkající se režimů podpor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) zavedených Francií ve prospěch provozovatelů autobusové dopravy v regionu Île-de-France (Úř. věst. 2017, L 209, s. 24). Takového porušení se Komise údajně dopustila tím, že kvalifikovala příspěvek C2 v rámci smlouvy CT2 jako státní podporu, jelikož se domnívala, že toto opatření přineslo jeho příjemcům hospodářské zvýhodnění.

Žalobkyně dále tvrdí, že se Komise ve své analýze dopustila několika nesprávných právních posouzení a posouzení skutkového stavu, když dospěla k závěru, že v projednávaném případě nebylo splněno čtvrté kritérium judikatury ve věci Altmark.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o nedodržení čtvrtého kritéria judikatury ve věci Altmark a existenci hospodářského zvýhodnění.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2017 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat)

(Věc T-748/17)

(2018/C 022/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Čína) (zástupci: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „i.Beat“ – Ochranná známka Evropské unie č. 5 009 139

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. září. 2017, ve spojených věcech R 2175/2016-4 a R 2213/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž zamítlo odvolání žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení žalovaného ze dne 29. září 2016, které tedy vyhovělo návrhu na zrušení podanému navrhovatelkou prohlášení neplatnosti a které prohlásilo práva žalobkyně s ohledem na ochrannou známku Evropské unie č. 5 009 139 za neplatná;
- zamítl návrh na zrušení, který podala navrhovatelka prohlášení neplatnosti;
- uložil navrhovatelce prohlášení neplatnosti a EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyní před senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2017/1001;
- Porušení čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2017 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Věc T-749/17)

(2018/C 022/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Čína) (zástupci: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „i.Beat jess“ Ochranná známka Evropské unie č. 4 728 895

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. září 2017, ve věci R 2234/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo návrhu na zrušení podanému navrhovatelkou prohlášení neplatnosti a které prohlásilo práva žalobkyně s ohledem na ochrannou známku Evropské unie č. 5 009 139 za neplatná;
- zamítl návrh na zrušení podaný navrhovatelkou prohlášení neplatnosti;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyní před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2017/1001;
- Porušení čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2017 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. Komise

(Věc T-750/17)

(2018/C 022/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Varšava, Polsko) (zástupce: P. Hoffman, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. srpna 2017 o odepření přístupu k připomínkám Evropské komise a podrobnému stanovisku Republiky Malta, jež bylo vydáno v rámci oznamovacího řízení 2016/398/PL a týkalo se změny polského zákona o hazardních hrách;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze zkreslení skutečností a porušení článku 296 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že je rozhodnutí založeno na několika fakticky nesprávných tvrzeních, včetně tvrzení, že oznámené opatření představovalo odpověď na výzvu Komise dopisem a že mělo za cíl ukázat kroky Polska k nápravě porušení, které bylo předmětem tohoto dopisu, tj. určitých podmínek pro získání povolení k poskytování služeb hazardních her v Polsku, přestože Polsko tyto podmínky ve skutečnosti odstranilo již před dvěma lety a přestože oznámené opatření nemá nic společného s výzvou Komise dopisem.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení bodů 3, 7 a 9 odůvodnění, čl. 5 odst. 4 směrnice 2015/1535, ⁽¹⁾ a čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení 1049/2001 ⁽²⁾

- Žalobkyně ve světle rozsudku Soudního dvora ve věci C-331/15 P, France v. Schlyter, ⁽³⁾ tvrdí, že Komise tím, že uplatnila obecnou domněnku a neprokázala, že by se zpřístupněním požadovaných dokumentů konkrétně a skutečně narušilo řízení o nesplnění povinnosti, porušila zásadu transparentnosti, která je vlastní směrnici 2015/1535.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení 1049/2001 a článku 296 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že vzhledem k délce trvání řízení o nesplnění povinnosti a neschopnosti Komise v rámci tohoto řízení jednat v přiměřené lhůtě nemůže Komise své odmítnutí založit na nutnosti chránit účel tohoto řízení.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení 1049/2001 a článku 296 SFEU, jakož i ze zkreslení skutečností

- Žalobkyně tvrdí, že se na požadované dokumenty nevztahuje žádná obecná domněnka. Tvrzení Komise, že existuje „neoddělitelná souvislost“ mezi oznamovacím řízením a řízením o nesplnění povinnosti, je fakticky nesprávné a příliš vágní. V žádném případě nemůže prokázat, že se na dokumenty vztahuje obecná domněnka, protože to závisí pouze na tom, zda jsou dokumenty součástí spisu řízení o nesplnění povinnosti. Správným testem za účelem ověření, zda dokument tvoří součást tohoto spisu, je to, zda ho Komise získala v rámci plánovaného nebo probíhajícího řízení o nesplnění povinnosti, tj. zda předložila, přijala, objednala atd. daný dokument v rámci takového řízení nebo s cílem jeho zahájení. Tento test, jehož se žalobkyně dovolává, není v projednávané věci splněn.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001 a článku 296 SFEU

- Pouhá skutečnost, že Komise zamýšlí zohlednit podrobné stanovisko Malty a využít ho při svém dialogu s Polskem v rámci probíhajícího řízení o nesplnění povinnosti, nemůže odůvodnit odmítnutí ho zpřístupnit.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001

- Žalobkyně tvrdí, že vzhledem k délce trvání řízení o nesplnění povinnosti a obsahu, povaze a kontextu požadovaných dokumentů nemůže jejich zpřístupnění žádným způsobem narušit ochranu tohoto řízení, a tedy vyvrátit obecnou domněnku nezveřejnění.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení 1049/2001 a článku 296 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že Komise měla v každém případě zpřístupnit požadované dokumenty alespoň částečně, tj. po odstranění odkazů na otázky týkající se služeb internetových hazardních her, které jsou předmětem řízení o nesplnění povinnosti.

8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001 a článku 296 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že existuje převažující veřejný zájem na tom, aby byla známa reakce Komise na oznámené opatření, které porušuje základní svobody a práva EU. Komise podle názoru žalobkyně nevysvětlila, proč tento zájem považuje za méně důležitý než zájem na nezveřejnění.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).
- (³) Rozsudek ze dne 7. září 2017, Francie v. Schlyter (C-331/15 P, EU:C:2017:639).

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2017 – CMS Hasche Sigle v. EUIPO (WORLD LAW GROUP)

(Věc T-756/17)

(2018/C 022/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CMS Hasche Sigle Partnerschaft von Rechtsanwälten und Steuerberatern mbH (Berlín, Německo) (zástupce: P.-C. Thielen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „WORLD LAW GROUP“ – Přihláška č. 14 667 844

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. srpna 2017, ve věci R 329/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí týkající se přihlášky ochranné známky č. 14 667 844 v rozsahu, v jakém se přihláška ochranné známky zamítá;
- uložil EUIPO povinnost nést vlastní náklady a nahradit náklady řízení žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 17. listopadu 2017 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT BAR)

(Věc T-758/17)

(2018/C 022/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: F. Miazetto, J. Gracia Albero, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „PERFECT BAR“ – Přihláška č. 15 374 085

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2017 ve věci R 2439/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a umožnil registraci přihlašovanej ochranné známky, tedy přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 15 374 085 „PERFECT BAR“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení PŘED Tribunálem a před EUIPO.

Dovolávaný(é) žalobní důvod(y)

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 17. listopadu 2017 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT Bar)

(Věc T-759/17)

(2018/C 022/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: F. Miazetto, J. Gracia Albero, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „PERFECT Bar“ – Přihláška č. 15 376 064

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2017, ve věci R 2440/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a umožnil zápis přihlášené ochranné známky, a to na základě přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 15 376 064 „PERFECT BAR“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před Tribunálem i EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 20. listopadu 2017 – Meesenburg Großhandel v. EUIPO (Triotherm+)**(Věc T-760/17)**

(2018/C 022/72)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Německo) (zástupce: D. Freiherr von Oldershausen, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „Triotherm+“ – Přihláška č. 15 186 471*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. září 2017, ve věci R 1786/2016-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 21. listopadu 2017 – Grammer v. EUIPO (Vyobrazení geometrické figury)**(Věc T-762/17)**

(2018/C 022/73)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Grammer AG (Amberg, Německo) (zástupci: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení geometrické figury) – Přihláška č. 15 389 621*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. září 2017 ve věci R 2250/2016-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 21. listopadu 2017 – Septona v. EUIPO – Intersnack Group (welly)**(Věc T-763/17)**

(2018/C 022/74)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Septona AVEE (Oinofyta, Řecko) (zástupce: V. Wellens, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „welly“ – Přihláška č. 13 085 519

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. července 2017, ve věci R 1525/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Kiku v. EUIPO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)**(Věc T-765/17)**

(2018/C 022/75)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kiku GmbH (Girland, Itálie) (zástupci: G. Würtenberger a R. Kunze, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Držitel sporné odrůdy: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná odrůda: Odrůdové právo na odrůdu jablka „PINOVA“ – Osvědčení č. EU 1298

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. srpna 2017, ve věci A005/2016

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94 ve spojení s čl. 10 a 116 odst. 1 tohoto nařízení.

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Eglo Leuchten v. EUIPO (Di Ka (Leuchtendesign))

(Věc T-766/17)

(2018/C 022/76)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Rakousko) (zástupce: H. Lauf, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 2435768-0033

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2017, ve věci R 738/2016-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002.
-

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Wandelampe)**(Věc T-767/17)**

(2018/C 022/77)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Eglo Leuchten GmbH (Pill, Rakousko) (zástupce: H. Lauf, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice v řízení před odvolacím senátem:* Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitel sporného (průmyslového) vzoru:* Další účastnice v řízení před odvolacím senátem*Sporný (průmyslový) vzor:* (Průmyslový) vzor Společenství č. 2435768-0036*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2017, ve věci R 746/2016-3**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 20. listopadu 2017 – roelliroelli confectionery schweiz v. EUIPO – Tanner (ALPRAUSCH)**(Věc T-769/17)**

(2018/C 022/78)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* roelliroelli confectionery schweiz GmbH (St. Gallen, Švýcarsko) (zástupci: S. Overhage a R. Böhm, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* André Tanner (Schindellegi, Švýcarsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky „ALPRAUSCH“ č. 1 218 671*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. srpna 2017, ve věci R 1596/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 27. listopadu 2017 – Café del Mar a další v. EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)

(Věc T-772/17)

(2018/C 022/79)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španělsko), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) a Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (zástupci: F. Miazetto a J. L. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Café del Mar“ – Ochranná známka Evropské unie č. 2 090 520

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2017 ve věci R 1540/2015-5

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- prohlásil obrazovou ochrannou známku Evropské unie obsahující slovní prvek „Café del Mar“ č. 2 090 520 za neplatnou;
- určil, že náklady řízení o tomto opravném prostředku ponese žalovaný a náklady řízení vzniklé v řízení před zrušovací oddělením a před odvolacími senáty EUIPO ponese majitel ochranné známky, jejíž prohlášení za neplatnou se navrhuje.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2017/1001
-

Žaloba podaná dne 27. listopadu 2017 – Café del Mar a další v. EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)**(Věc T-773/17)**

(2018/C 022/80)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobci: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španělsko), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) a Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (zástupci: F. Miazetto a J. L. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Café del Mar“ – Ochranná známka Evropské unie č. 1 054 303

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2017 ve věci R 1542/2015-5

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- prohlásil obrazovou ochrannou známku Evropské unie obsahující slovní prvek „Café del Mar“ č. 1 054 303 za neplatnou;
- určil, že náklady řízení o tomto opravném prostředku ponese žalovaný a náklady řízení vzniklé v řízení před zrušovacími odděleními a před odvolacími senáty EUIPO ponese majitel ochranné známky, jejíž prohlášení za neplatnou se navrhuje.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2017/1001

podaná dne 29. listopadu 2017 – Café del Mar a další v. EUIPO – Guiral Broto (C del M)**(Věc T-774/17)**

(2018/C 022/81)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobci: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španělsko), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) a Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (zástupci: F. Miazetto a J. L. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „C del M“ – Ochranná známka Evropské unie č. 5 889 126

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2017 ve věci R 1618/2015-5

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- prohlásil obrazovou ochrannou známku Evropské unie obsahující slovní prvek „C del M“ č. 5 889 126 za neplatnou;
- určil, že náklady řízení o tomto opravném prostředku ponese žalovaný a náklady řízení vzniklé v řízení před zrušovacími odděleními a před odvolacími senáty EUIPO ponese majitel ochranné známky, jejíž prohlášení za neplatnou se navrhuje.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2017 – Pan v. EUIPO – Entertainment One UK (TOBBIA)

(Věc T-777/17)

(2018/C 022/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Xianhao Pan (Řím, Itálie) (zástupce: M. Oliva, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Entertainment One UK Ltd (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „TOBBIA“ – Ochranná známka Evropské unie č. 11 775 509

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2017 ve věci R 1776/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v plném rozsahu;

Dovolávané žalobní důvody

- Nedostatek odůvodnění, porušení metody posuzování vztahu mezi ochrannými známkami a chybné posouzení nebezpečí záměny ochranných známek;

— porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 53 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2017 – Baradel a další v. EIF

(Věc T-509/16) ⁽¹⁾

(2018/C 022/83)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 21.9.2013 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-72/13 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2017 – António Conde & Companhia v. Komise

(Věc T-244/17) ⁽¹⁾

(2018/C 022/84)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

